

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2013.

JANVĀRIS/FEBRUĀRIS

Nr. 1 (655)

Adventa koncerta dalībnieki 2012. gada 16. decembrī
Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes baznīcā

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

13. janvārī plkst. 12.30 vanadžu sarīkojums „Audiet mani karogā sarkanbaltsarkanā!”

27. janvārī plkst. 12.00 Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums, veltīts Dainu tēva
Krišjāņa Barona 150 gadu jubilejai;

plkst. 2.00 DK LB valde aicina uz tikšanos ar Latvijas vēstnieku ASV Andri Razānu

3. februārī plkst. 2.00 amerikāņu futbola skatīšanās latviešu namā

10. februārī no plkst. 10.00 līdz 1.00 *LASL* pārstāve pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju

17. martā plkst. 12.00 DK LB biedru pilnsapulce

DKLB Informācijas biļetens 2013. g. Nr. 1

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS
ir Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tālr./tālrunis: 818-980-4748; e-pasts: laiks@juno.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā, ģimenei – \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents Andris Bērziņš

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008
Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860
e-pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv www.latvia-usa.org

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā
Dr. Juris Buņķis 30212 Tomas, Suite 275,
Rancho Santa Margarita, CA 92688,
tālr.: 949-888-9700; e-pasts: bunkis@ocps.com
www.facebook.com/LatvianConsul

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: www.pmlp.gov.lv
Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieeļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

ALAs mājaslapā www.alausa.org
ir ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis
631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505
Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com
Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna
Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere),
Astra Moora (sekretāre), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris,
Nora Mičule, Jānis Rutmanis, Tāļivaldis Paegle, Valdis
Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere,
Vilis Zaķis

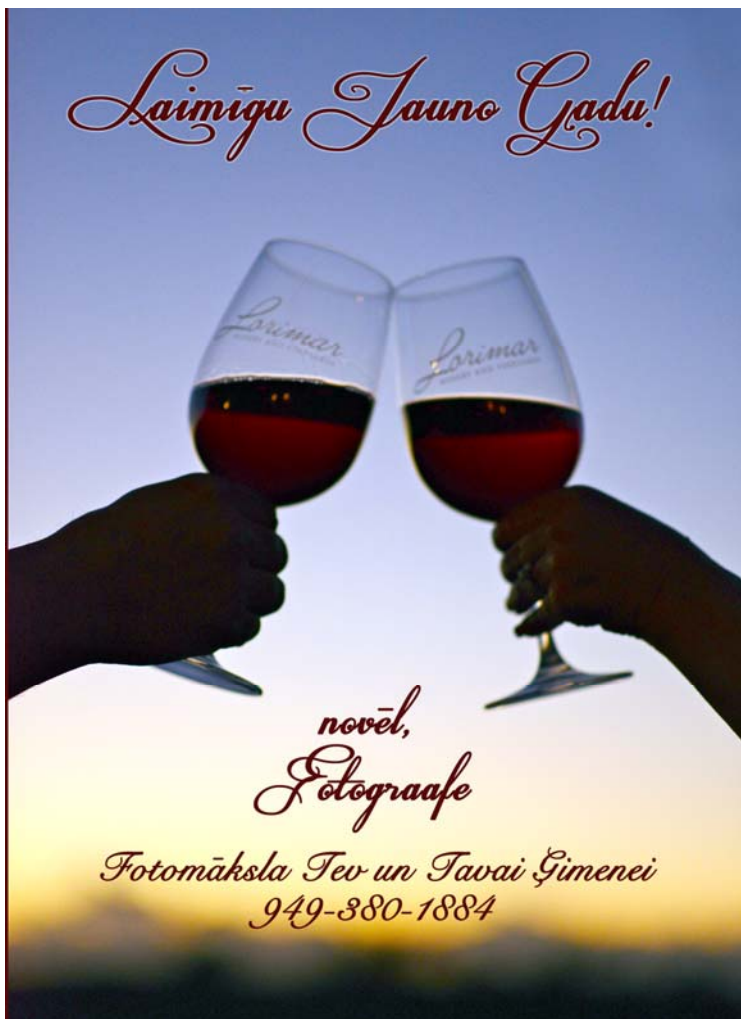
DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā
Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Maija Paegle

IB metiens – 350 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026
tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Mums ir izcili talanti, mēs varam daudz, mēs esam viena saime!

Adventa koncertā 16. decembrī, kas Dienvidkalifornijas latviešu draudzes baznīcā sākās pulksten vienpadsmitos no rīta, piedalījās vairāk nekā 60 dziedātāju un mūziķu – Losandželosas latviešu jauktais koris, vīru koris „Uzdiedāsim brāļi”, sieviešu koris, Losandželosas latviešu skolas bērnu koris, pūtēju orķestris, sōlisti, mūziķi. Baznīca todien bija par mazu!

Koncerta sākumā programmas vadītāja Lolita Ritmane pieminēja 14. decembrī Konektikutas pavalsts Ņutauņas pilsētā nogalinātos skolēnus un izteica līdzjutību viņu vecākiem. Šis traģiskais notikums ļoti apēnoja svētku prieku.

Programma bija ārkārtīgi rūpīgi izvēlēta, jau no paša sākuma skaidri varēja just, ka dalībniekiem ir liels prieks dziedāt, mūzicēt un deklamēt, un pēc koncerta viņi dzirdēja daudz atzinīgu atsauksmju.

Diriģenti – Lolita Ritmane, Laura Rokpelne Mičule un Pauls Berkolds – visiem radīja patiesu Ziemsvētku noskaņu un dziļu pārdzīvojumu, kā arī milzīgu saviļņojumu. Daudzās saņemtās e-pasta vēstules liecina par koristu lielo gandarījumu, kādu viņi guvuši, piedaloties koncertā. Viņi ir dziļi pateicīgi Lolitai Ritmanei un pārējiem diriģentiem par ieguldīto darbu un neatlaidību. Pēc šāda koncerta rodas vēlēšanās iespējami drīz sadziedāties atkal.

Visi dalībnieki un diriģenti mūsu sabiedrībai ir liela svētība. Sirsds gavilēja, klausoties gan iemīļotas, tradicionālas Ziemsvētku dziesmas, gan populārās mūzikas dziesmas, kā arī jaunus skaņdarbus.

Lolita Ritmane raksta:

„No sirsd pateicos par ļoti labi paveikto darbu. Mēs daudz ko varam paveikt ja visi ziedojam laiku mēģinājumiem. Paldies Paulam un Laurai. Man pašai nav koņa, tāpēc iespēja sadarboties man ļoti daudz nozīmēja. Liels paldies mūsu sōlistiem, instrumentālistiem, bērniem, Markam, Sanitai, Tamārai, tētīm par dziesmu tekstiem, māmuļai par dzejoļu izvēli un ikvienam, kas palīdzēja, lai koncerts izdots.”

Lolitas Ritmanes koncertā dziedātā dziesma „Ziemassvētku lūgšana” ar Andŗa Ritmaņa tekstu skanēja arī 20. decembrī „Arēnā Rīga”, kur notika mūziķa Laura Reinika divu stundu koncerts, piedaloties orķestrim, korim, dejotājiem. Koncerta apmēram 6500 lielu un mazu klausītāju no visas Latvijas bija sajūsmīnāti par mākslinieku priekšnesumiem, krāšņajām dekorācijām, sirsnības un svētku noskaņojuma piepildīto vakara gaisotni.

No kreisās: Annija Tetere, Edvīns Rūsis, Māra Zommere, Andra Staško

Dāvis Berkolds gan dzied, gan pūš stabuli, viņam paklausā arī sitaminstrumenti

Bērnu koris

Vijolniece Ilze Kokina-Erringtone

Lolita Ritmane un Andris Matsons

No kreisās: Aleksandrs Briška, Adele Nagaine, Andris Matsons, Aija Matšone, Arnolds Skrimblis

Dziesma „Ziemassvētku lūgšana” iekļauta arī jaunajā Laura Reinika Ziemssvētku dziesmu albumā, kurā 11 no 13 dziesmām aranžējusi Lolita Ritmane.

Ļoti interesanta bija koncerta programmas brošūra. Tas ir īsts laikmeta dokuments, kurā visi koncerta dalībnieki ar sevi iepazīstina, pastāstot, kur dzimuši un auguši, kas viņiem patīk, ko gaida no Ziemssvētku vecīša, ko viņiem nozīmē Ziemssvētki, kā tie svinēti. Vairāki atceras Ziemssvētku svinēšanu Latvijā, bēgļu nometnē Vācijā un svētku gaidīšanu dažādās vietās Amerikā. Neatņemama svētku daļa daudziem ir piparkūku cepšana, Ziemssvētku dziesmu dziedāšana, Ziemssvētku vecīša gaidīšana, arī veco labo romantisko filmu skatīšanās, dzejoļu deklamēšana, dāvanu saņemšana un došana, to rūpīga ietīšana un nepacietīga izsaiņošana, ciemos iešana, ieklausīšanās svētku zvanos... Paldies viņiem par sirsnīgo atklātību.

No pulksten desmitiem līdz trijiem latviešu nama zālē bija atvērts tirdziņš, kurā varēja iegādāties Ziemssvētku dāvanas sev un saviem mīļajiem – rotaslietas, fotogrāfijas, grāmatas, apsveikuma kartītes utt., kā arī mūsu saimnieču ceptās piparkūkas, pīrāgus, dzeltenmaizi, kūpinātas vistas un gaļu. Visu to nogaršojot, neradās ne mazāko šaubu, ka viņas ir īstas sava amata meistas.

Liela rinda izsalkušo sastājās pie lodziņa, kur izsniedza silto ēdienu un ātri aizņēma visus galdus nama priekšelpā. Autostāvvietā šoreiz galdiem vietas pietrūka, tā nu daži izlīdzējās un ēda, turot šķīvi rokā vai noliekot to uz betona žoga malas.

Bērni ļoti gaidīja Ziemssvētku vecīti, un viņš gaidītājus nepievīla, tūlīt uzkāpa uz skatuves, kur vēra vaļā savu milzīgo dāvanu maisu un aicināja bērniņus citu pēc cita pie sevis. Pirms dāvanas saņemšanas katrs kaut ko nodeklamēja, nodziedāja vai nospēlēja.

Patiešām, šī diena bija piesātināta notikumiem.

Pusdienlaikā bērņus apciemoja Ziemssvētku vecītis

Mecosoprāna Elīnas Garančas koncerts Losandželosā

Santamonikā koncertzālē *Broad* pērn 23. oktobrī daudzi latvieši noklausījās pasauleslavenās operdziedonas Elīnas Garančas sōlokonzertu. Nelielā zālē bija samērā pilna, bet pārsteidza, ka biļetes vēl varēja dabūt īsi pirms koncerta. Elīna Garanča dziedājusi izrādēs pasaules ievērojamākajos operos namos – Ņujorkas Mētopolītēna, Vīnes, Zalcburgas un citos.

Iespējams, sōlokoncerti vairs nav tik populāri, bet varbūt koncerts nebija pienācīgi izsludināts. Klausītāji par mākslinieces priekšnesumu bija sajūsmināti.

Esmu vairākkārt klausījies

E. Garančas albumus un dzirdējis viņu dziedam raidījumos, šī bija pirmā reize, kad redzēju viņu koncertzālē. Zināju, ka viņas balss tehnikas spējas ir izcilas – mecosoprāna diapazons ar lirisku gaišu tembru, kas īpaši izceļas koloratūrās un niansētos balsu locījumos. Šajā koncertā viņa atklāja ne tikai šīs dotības, bet arī bagāto mūzikalo izdomu. Viņas priekšnesums ir akurāts un smalkjūtīgs. Klausītājus apbūra dziedones stāja un šarms. Programmā bija dziesmas un operu ārijas. Pirmajā daļā dzirdējām Volfganga Amadeja Mocarta operu ārijas un Roberta Šūmaņa dziesmu ciklu *Frauenliebe und -leben*, otrā daļā – spāņu komponista Manuela de Faija (de Falla) *Siete Canciones Populares*, kā arī ārijas no Žorža Bizē operas „Karmena”, Šarla Kamilas Sen-Sansa „Samsons un Dalila” un beigās divas komponista Ruper-to Čapi (Chapi) zarzuelas. Piedevās māksliniece dziedāja arīju „O mio babbino caro” no Džakomo Pučīni ope-

Pēc sōlistes koncerts *Broad Staige*; no kreisās: Teodors Lilienšteins, Elīna Garanča, Baiba Mūrniece, Pēteris Mūrnieks

ras „Džanni Skiki” un no Frančesko Čilea operas „Adriāna Lekuvrēra” un beigās populāro dziesmu „Granada”.

Jauki bija klausīties šo pazīstamo repertuāru. Mākslinieces mūzikālā inteliģence ir ļoti augsta. Cerēsim, ka nākamreiz varēsim klausīties ne tikai pazīstamo, bet arī neparasto. Klavierpavadījumu spēlēja ļoti talantīgā jaunā pianiste Nino Sanikidze. Viņas rafinētā un daudzkrāsainā spēle atklāja katra darba stiliskās īpatnības.

Pēc koncerta daži latvieši tikās ar E. Garanču aizkulisēs. Viņa bija pārsteigta un pateicīga, ka koncertu noklausījās tik daudz latviešu. Dziedone teica – būtu to zinājusi, nodziedātu arī kādu latviešu komponista dziesmu. Latviešu komponistu repertuāru dzirdēt būtu liels gandarījums. Ļoti gaidām dziedones atgriešanos Dienvidkalifornijā.

Pauls Berkolds

Papildinājums Losandželasas latviešu sabiedriskā centra Ziemsvētku apsveikuma kartītei

Kopējai 2012. gada Losandželasas latviešu sabiedriskā centra apsveikuma kartītei pievienojas:

Ciļņu ģimene, Ruta un Ron Dexter, Zinta Kūlīte, Zenta Lejiņa, Paulis un Biruta Maldutis Oregonā, Dzintra un Antons Švarci, Annija, Dziesma un Ēriks Teteri, Inese un Rikijs Teteri, Justin, Kristīna, Aleksandra Vergas un viņu kustonīši

Domās un darbos kopā ar Latviju

Fulbraita stipendiāta Sandiego universitātē Edmunda Āķīša runa Latvijas valsts dibināšanas atceres dienā 18. novembrī Losandželosā

**maza mana tēvuzeme
divu roku platumā
mīļa mana tēvuzeme
divu roku siltumā
dziļa mana tēvuzeme
visa mūža garumā**

/Knuts Skujenieks/

94 gadi – tajos bijusi brīvība un neatkarība, salauzti likteņi, pasaulē izkaisītas ģimenes, vācu un padomju okupācija, izsūtījumi, kaŗš un atkal izsūtījumi, bailes, divvalodība, naidis un dusmas, un galvenais – ilgas pēc brīvības un neatkarības, savas valsts – Latvijas. Pēdīgi 1991. gadā atkal tika izcīnīta un nosargāta neatkarība. Latviju nevar iznīcināt.

Latvijas otrās neatkarības laika ilgums jau pārsniedzis 1918. gadā pasludinātās neatkarības laiku. Grūtā, bet mērķtiecīgā darbā Latvija ir viena no vadītājvalstīm Eiropā. Lepna tauta, gudra. Pārticīga. Kādi mēs, latvieši, esam un kādi ir mūsu mērķi?

Izglītība

Latvijā pēdējos piecos gados samazinājies studentu skaits – 2007. gadā studentu skaits valsts un privātajās augstākās mācību iestādēs bija vairāk nekā 114 000, bet 2011. gada pārskati liecina, ka Latvijā studē tikai 85 000 Latvijas iedzīvotāju. Latvijā top reemigrācijas plāns. Ir izstrādāts Nacionālais attīstības plāns 2020. gadam, un viena no prioritātēm – ekonomiskais izrāviens. It kā paradokss – mums būs ekonomisks izrāviens, bet iedzīvotāji tieši ekonomisku iemeslu dēļ, parādu mākti un sāpēm sirdī atstāj Latviju. Ārzemēs studē apmēram 5000 jauniešu. Ko viņi darīs, kad entuziasma un apņēmības pilni atgriezīsies? Daži gan pateikuši, ka neatgriezīsies, viņiem Latvija nav vajadzīga.

Esmu dzirdējis vienu otru sakām – es mīlu šo zemi, bet nemīlu valsti, bet vai tad šie cilvēki nav Latvijas valsts? Kas tad veido valsti – vai ne ikviens no mums? Stipri cilvēki veido stipru valsti. Arī ārzemju latvieši stiprina Latviju. Tagad katram ir tiesības izvēlēties, kur dzīvot – Īrijā, Amerikā vai Vācijā. Tomēr sajūta un pieredze Latvijai arī svešumā ir stipra un nepieciešama. Arī pasaulē vajadzīgi latvieši, jo tikai tā mēs varam stiprināt mūsu valsti – būt valsts patrioti, neatdoties dzimtenē, bet dot savu ārtavu visdažādākajos veidos. Saeimas priekšsēde Solvita Āboltiņa 2011. gada 18. novembrī

savā uzrunā teica vārdus, kas aktuālitāti nav zaudējuši arī tagad – ikviens no mums ikdienā veido un sargā mūsu valsts nākotni ar savu darbu, ar savu ticību, mīlestību un augstāko no mērķiem – neatkarīgu Latviju. Mēs zinām neatkarīgas Latvijas valsts vērtību un cenu – tā maksāta ar salauztiem likteņiem un zaudētām dzīvībām. Brīva un neatkarīga Latvija nav nekas pats par sevi saprotams; par to ir jācīnās, jāstrādā tās labā un jāstāsta bērniem un mazbērniem un jāatgādina sev pašiem ik dienas. Latvija ir un būs tāda, kādu paši to veidosim. Iepriecina, ka daudzām valstīm pasaulē Latvija, Lietuva un Igaunija ir piemērs, kā atgūt un nosargāt neatkarību. Baltijas valstu sadarbība arī nākotnē

būs ļoti nozīmīga.

Sadarbība

Baltijas asambleja (BA) aicina Baltijas valstu parlamentus, valdības un Baltijas Ministru padomi (BMP) censties panākt finanču stabilitāti, mazināt nodokļu nokrāpšanu, apkaŗot narkotiku izplatību, izstrādāt kopīgus enerģētikas projektus, sadarboties pētniecības laukā. Šādu rezolūciju pieņēma Viļņā BA 31. sesijā 9. novembrī.

Latvija, Lietuva un Igaunija īpaši sadarbosies, būdamas ES prezidējošās valstis. Lietuva nākamgad, pirmā no Baltijas valstīm, uzņemsies šo uzdevumu, Latvija 2015. gadā un Igaunija 2018. gadā. Latvijā sākts darbs, definējot prezidentūras nacionālās prioritātes. Latvijā 2014. gadā ieviesīs eiras, tajā paša gadā Rīga būs Eiropas kultūras galvaspilsēta.

Tiks paplašināta militārā sadarbība, lai gan daži igauņi uzskata, ka ir tuvāki skandinaviem un citiem ziemeļniekiem un kāds igauņu žurnālists kritizēja Latvijas militārās spējas tieši nedēļā, kad Latvijā bija gan Lāčplēšu diena, gan valsts dibināšanas atceres svinības. Iespējams, tas notika ar nolūku sēt nesaprašanās un neuzticības sēklu, jo kādam austrumos tad būtu iespēja teikt – lūk, NATO dalībvalstīm ir savstarpēja nesaprašanās. Mūsu sadarbība ar kaimiņiem ir laba, un tā būs arī nākotnē.

Slavēsim sevi

Pierādīsim, ka mēs, latvieši, esam nācija – vienota un stipra un lepna par savu tautu un zemi.

Dzejnieks Knuts Skujenieks reiz kādā no mūsu draudzīgajām vakarēšanas reizēm teica: „Latvieši neprot sist sev pie krūtīm – es to izdarīju, izdomāju un pat palielināties ar pašu mazāko labo darbu un domu. No lūdzējiem un cietējiem ir jāklūst par tautu ar spēcīgu pašapziņu!”

Latvijas vārdu pasaulē nesuši dažādi cilvēki. Plašu atzinību guvušas operdziedātājas Inese Galante un Elīna Garanča, režisors Alvis Hermanis ar Jauno Rīgas teātri, diriģents Mariss Jansons, komponists Pēteris Vasks, pianists Vestards Šimkus. Ar panākumiem var lepoties ziemas sporta veidu pārstāvji – Latvijas hokejisti, bobslejisti, skeletonisti un kamaniņu braucēji. Mēs varam lepoties arī ar talantīgiem izgudrotājiem. Valtera Capa radītais miniatūrais fotoaparāts 20. gadsimta sākumā iepazīstināja ar VEFu un *Minox* visu pasauli, mūsdienās slaveni ir latviešu ražotie mikrofonu Tos atzinīgi novērtē Holivudas skaņu inženieri, jo šiem mikrofoniem ir augsta kvalitāte un samērā zema cena. Olimpisko spēļu beigu ceremonijā 2006. gadā Turīnā, Italijā, *Aerodium* gaisa akrobāti no Latvijas pārsteidza miljoniem skatītāju visā pasaulē, lidinoties virs gaisa strūklas 25 metru augstumā. Savukārt 2007. gada autosacīkstēs Dakarā uzmanību piesaistīja oriģinālie, dzeltenie sacīkšu auto *OSCar*, kas tapuši Latvijas uzņēmumā „OSC” un veiksmīgi var sacensties ar pasaules varenākajiem autoražotājiem.

Dziesmu un Deju svētkos 2013. gadā Rīgā pulcēsies tūkstošiem dalībnieku un skatītāju visā pasaulē gan klātienē, gan pie televīzijas un datoru ekrāniem. Rīgā un Latvijā atkal gaidīs un uzņems latviešus no visām pasaules malām. Mēs atkal leposimies ar savu kultūras faino menu, atkal būsim vienoti. Esmu svētkos piedalījies, gan būdams dejotājs, gan sarīkojumu drošības eksperts, kā arī saskaņojis dažādu organizāciju sadarbību. Gribo šo sadarbību un vienotību just, ne tikai dejojot un dziedot, bet arī sūrājā un pelēkajā ikdienā. Svarīgi sajust, ka mēs visi esam latvieši.

Ar nepacietību gaidīju brīdi, kad Latvijā sveiks savu pirmo Nobela prēmijas laureātu... un, kad latvieši Latvijā priecāsies par ikdienu, nevis grims rūpēs, vai būs iespējams sagādāt dienišķo iztiku... kad mūsu bērni tikai no atmiņu stāstiem un vēstures grāmatām uzzinās par brīvības cīņām, krizēm, emigrāciju un būs lepni uz savu valsti – Latviju! Un sarkanbaltsarkanais karogs mūžam brīvi plīvos Latvijā un citur pasaulē.

Apsveicamas ir valsts vadītāju pūles vienot pasaules latviešus. Valsts politika ir panākt stipru Latvijas un ārzemju latviešu vienotību, atjaunot ticību, ka mēs varam sasniegt Latvijas pirmās neatkarības attīstības līmeni, ko droši vien daudzi atceras, ne tikai lasījuši un dzirdējuši. Ne mazāk svarīgi stiprināt juridisko saikni un emocionālo piederību. Labs piemērs tam ir likums par pavalst-

niecību, paredzot dubultpavalstniecību ārvalstīs dzīvojošajiem, pavalstniecības saglabāšanu bijušajiem trimdniekiem un viņu pēcnācējiem, pavalstniecības piešķiršanu latviešiem un līviem, kuŗu pastāvīgā dzīvesvieta nav Latvija.

Ir dažādi pētījumi, kā mudināt aizbraucējus atgriezties Latvijā. Diemžēl ar mīlestību neapšēgties un ar patriotismu ģimeni nepabarot. Ir jārada jaunas darbavietas. No Latvijas izbraukuši apmēram 500 000, vairāk nekā piektdaļa iedzīvotāju. Taču vienmēr jāatceras, ka labas domas un krietni darbi Latvijas labā nav atkarīgi no fiziskās atrašanās vietas.

Vēlreiz pieminēšu Solvitas Āboltiņas vārdus: mēdz teikt, ka cilvēks ir tik stiprs, cik stipra ir viņa apņēmība sasniegt savu mērķi. Tas vēl jo vairāk attiecas uz valsti un nāciju. Kāds ir mūsu mērķis Latvijas labā? Pasaules vēsture liecina, ka plaukst un zeļ nācijas, kuŗās bijis vienots kopīgs mērķis. Un galvenais nav, cik tāls šis mērķis un vai tas vispār sasniedzams. Svarīgākais, lai tas būtu patiess, lai mēs tam ticētu un šo ticību mantotu mūsu bērni. Latvija nepieder mums, tā pieder bērniem, kas vēl tikai dzims. Bērniem, kas dzīvos šajā valstī, ko būsīm cēluši, sargājuši un kopuši.

Mūsu valstsvīrs Kārlis Ulmanis ir teicis: „Ko tu no savas puses esi darījis, lai palīdzētu Latvijai nostiprināties saimnieciski un politiski? Vai tikai kritizējis citu kļūdas – patiesas un izdomātas – meklējis un skaitījis, jeb vai arī pats smadzenes un rokas pie darba licis, ne baidīdamies no kļūdām, neizdevībām un citu kritikas uzbrukumiem? Nu saki, ko tu esi darījis?”

Mēs varam daudz darīt, un to mēs jau pierādām šeit, patlaban – cik mums ir svarīga Latvija, tradīcijas un latviešu un mūsu draugu kopā būšana un vienotības sajūtas radīšana! Paldies ikvienam par to!

Vēlreiz citēšu dzejnieku Knutu Skujenieku:

mācīties no koku dejām
viņi to pa īstam prot
sevi visu paļaut vējam
tikai saknes neatdot

kronī liektā kronī celtā
zaļā sidrabā un zeltā
un ar katru sīku šķiedru
vēju sagaidīt kā biedru

kad ir glaužams tad lai glauž
kad ir laužams tad lai lauž

tikai saknes neatdot

Beigās Edmunds Āķītis nolasīja LR Ārlietu ministrijas Speciālo uzdevumu vēstnieka Rolanda Lappuķes apsveikumu:

Sveicināti tautieši tālajā Kalifornijā!

Latvieši ir izkļiedēti pa visu pasauli, un ir svarīga apziņa, ka vienā datumā visi latvieši, kuŗiem Latvijas valsts ir tuva un nozīmīga, kopā sanāk un svin tās dibināšanas dienu!

18. novembris ir un paliks ar dibināšanas nozīmi. Mūsu senči veidoja jaunu valsti, kuŗas robežas bija vēsturiski etniskās Latvijas robežas, kuŗas valoda bija latviešu valoda, bet kuŗā dzīvoja dažādu tautību pilsoņi. Šāda bija latviešu demokratu izpratne par valsti. Tāds bija Latvijas valsts dibināšanas gars!

Šogad tika atrasts nozīmīgs dokuments. Pirmā Latvijas Republikas ārlietu ministra pašrocīgi parakstīta vēstule, kuŗā Zigfrīds Anna Meierovics uzaicināja slaveno Dublinas pīpju fabrikas dibinātāja Kārli Pēteronu apmeklēt sūtniecību Londonā, ja viņam būtu interese par jauno nupat dibināto valsti. Vēstules datums ir 1918. gada 18. novembris.

Un te, lūk, ir pamācība ar mūsdienīgu raksturu. Latvijas dibināšanas dienā Z. Meierovics atrada laiku rakstīt spējīgam latviešu uzņēmējam, kas dzīvoja un strādāja ārzemēs. Citiem vārdiem, ārlietu ministrs, būdams personība ar vīziju, bija sapratis, ka nekavējoties jāaicina talkā ārzemju tautieši un jāmeklē veids, kā sadarboties.

Nekas nav mainījies arī tagad. Ikviens no jums, vienalga, vai dzimis Latvijā vai ārpus tās, ja vien vēlas, var atrast veidu, kā sadarboties ar Latviju. Sekojot Zigfrīda Meierovica paraugam, jūs tiek aicināti meklēt iespēju sadarboties ar Latviju.

Gaidām jūs nākamgad Dziesmu un Deju svētkos jūlija sākumā. Tad notiks arī Pasauls brīvo latviešu apvienības un Latvijas Tirdzniecības un Rūpniecības kameras rīkotais Pasauls latviešu ekonomikas un inovāciju forums. Gaidām jūs, novēlot gaišus valsts svētkus!

Speciālo uzdevumu vēstnieks **Rolands Lappuķe**
Rīgā, 2012. gada novembrī

DK Latviešu biedrībai

Sirsnīgs paldies par man pērn piešķirto stipendiju latviešu vasaras vidusskolā Kursā. Jau trīs vasaras esmu mācījies Kursā, kur uzlaboju savu latviešu valodas prasmi un papildināju zināšanas par Latviju. Piedalījos arī ārpuskļa nodarbībās – dziedāšanas klasē un sportoju. Vēlreiz paldies par labvēlību, sagādājot man iespēju mācīties Kursā.

Rikijs Teteris

Ziedojumi DK LB

Ēriks Švēde \$15; Zigmunds Gučkovs \$60; Dace & Jānis Taube \$20; Alnis Briedis \$25; Juris Buņķis \$60; Arnis Tūbelis \$60.

Biedrības valde pateicas par ziedojumiem

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības ziņas

Saņemts Amerikas latviešu apvienības valdes ziņojums, ka kongress notiks 2013. gadā Sietlā no 3. līdz 5. maijam. Ar biedrības starpniecību Amerikas latviešu apvienībā iestājušies 63 Dienvidkalifornijas latvieši, un no šī skaita ir atkarīgs, cik delegātu biedrība var sūtīt uz kongresu.

Turpmāk visi DK LB biedri, samaksājot gada biedru naudu (\$25), saņems biedru kartes; ja biedrībā iestāsies ģimene, maksājot \$40, tiks izsniegtas divas biedru kartes. Sandra Gulbe-Puķēna jau izgatavojusi jauno biedru karšu paraugu un pavadzīmi, ko nosūtīs DK LB biedram, kas samaksājis biedra naudu; to kopējā izmaksa – \$155, šai summai vēl būs jāpievieno pasta izdevumi.

Kasieres Tamāras Kalniņas sagatavotais Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojuma pārskats liecina, ka par piedalīšanos samaksāja 133 personas, ienākumi – \$1570, pēc visiem izdevumiem (pianistei, runas teicējam, par telpu īri, trauku mazgāšanu, puķēm, dzērieniem, pusdienām) atlikums – \$344; šo summu ziedos namam.

Biedrības ienākumi 11 mēnešos: \$22 923, izdevumi: \$23 754; par \$831 pārsniedzot ienākumus. Latviešu svētdienas skolai biedrība ziedoja \$1000.

Uz Latvijas Akadēmisko bibliotēku 14. oktobrī biedrība nosūtīja 10 kases ar grāmatām, par sūtīšanu samaksāts \$660. Sūtīšanas cena ir pārāk dārga un turpmāk grāmatas uz Latviju biedrība vairs nevar atļauties sūtīt.

Biedrībā iestājies Richards Liukis un uzņēmies biedrības biedru adrešu rediģēšanu. AdreSES iespīez tieši uz biļetena, un lipekļi vairs nav vajadzīgi.

Valdes locekļi ir gandarīti par izdevušos Latvijas valsts dibināšanas atcerei velīto sarīkojumu, kas notika visas dienas garumā. Katram sarīkojuma apmeklētājam kasīere piesprauda sarkanbaltsarkanu lentīti. Sandra Gulbe-Puķēna no Latvijas atveda lentes rituli, ko pirms sarīkojuma sagrieza.

Koncertprogrammas veidotāja Dziesma Tetere atzīst: „Šis sarīkojums izdevās, jo to rūpīgi gatavot palīdzēja desmitiem čaklu roku. Koncertā skanēja tikai latviešu mūziķu skaņdarbi, notis dabūju no Latvijas. Svētki Latvijai godam nosvinēti. Paldies visiem – skolēnu vecākiem, skolotājiem un visiem māksliniekiem, atbalstītājiem un palīgiem.”

Svētku runas teicējs Edmunds Āķītis e-pasta vēstulē raksta: „Man joprojām ir ļoti pozitīvas emōcijas. Sen ilgojos piedzīvot latviešu svētku svinēšanu svešumā...”

Jānis Taube un Inguna Galviņa pateicās valdei par 2012. gada 18. novembrī saņemto glīto biedrības atzinības rakstu. DK latviešu biedrības valde aicina ikvienu Losandželosas latvieti iestāties biedrībā.

„Pērkonītis” gatavojas Dziesmu svētkiem Latvijā

XXV vispārējie latviešu Dziesmu un XV Deju svētki notiks Rīgā no 30. jūnija līdz 7. jūlijam, un to vadmotīvs būs „līgo”. Līgo latviešu tautas identitātes, kultūras tapšanas vēsturē un tradīcijās ir viens no nozīmīgākajiem dzīvajiem simboliem. Līgo apvieno filozofiju un svētkus, dabas un cilvēka dzīves ritu, mītisko tautas pirmssākumu un sakrālās domas dzimšanu.

Atšķirībā no iepriekšējiem svētkiem šoreiz vairāk tiek domāts par svētku kopējo vēstījumu. Svētku vienotājmotīvs būs „Gaisma līgo Latvijā”, kuŗa autors ir svētku galvenais režisors Uģis Brikmānis. Svētku galvenais mākslinieks ir Ivars Mailītis, viņa uzdevums ir izveidot vienotu svētku māksliniecisko tēlu. Dziesmu un deju svētki ir ne tikai koŗu, deju kopu un pūtēju orķestŗu kopā sanākšana, bet arī latviešu tautas kultūras un identitātes svētki. Tradicionāli Dziesmu un deju svētku kulminācija ir pēdējais koncerts Meŗaparka Lielajā estrādē. Beigu koncerta atslēgas vārds – „Līgo”.

Deju svētku lielkoncertos tiks izdejojtas latviešu tautas vērtības septiņās deju pīnēs jeb septiņās laipās. *Liepu laipa* atspoguļos cilvēka mūŗa ritumu, ģimenes un radu dzīvi, *Bēŗzu laipa* – cilvēka saimniecisko darbību, *Egļu laipa* – gada svētkus un svinamās dienas, *Meŗābeles laipa* – nerātnās dziesmas un nerātnās dejas, *Apses laipa* – ieraŗas un māņus, *Īves laipa* – tēvzemes mīlestību, kaŗu un kaŗavīrus, *Ziedu laipa* – mītiskās dziesmas un dejas.

Šī būs pirmā reize „Pērkonīŗa” 50 pastāvēŗanas gadus, kad deju kopa piedalīsies Latvijas vispārējos Deju svētkos!

Mēs dejosim C grupas dejas: „Spriguļu siŗana”, „Ko man dosi, Liela diena?”, „Lai sakūŗa uguntiņu”, „Sudmaliņas”, „Vilks un kaza”.

Mums bija jāiemācās šīs piecas dejas Latvijas dejojāŗu līmenī un videoieraksts jānosūta uz Latviju jau decembrī.

Mēģinājumi notiek divas reizes mēnesī ar sestdienas maratona mēģinājumiem reizi mēnesī, lai varētu piedalīties tie, kuŗi brauc no tālienes – Viktorija Rezevska-Hila no Floridas, Oskars Puķēns, Ilze Puķīte un Miŗa Strads no Sanfrancisko. Palēies visiem dejojāŗiem! Prieks, ka viņiem nav bail no grūtībām.

„Pērkonīŗa” vadītājas
Dziesma Tetere un Ilze Nagaine

Anŗlava Eglīŗa un Veronikas Janelŗiņas fonda balvas 2012. gada laureāts – fotomākslinieks Ulvis Alberts

Anŗlava Eglīŗa un Veronikas Janelŗiņas fonds pieŗķir gadskārtēju balvu literāturā un mākslā rakstniekiem un māksliniekiem, kuŗi ar saviem darbiem rosina un bagārina latviešu moderno mākslu un literāturu, dzīvojot ārpus Latvijas.

Ulvis Alberts vairāk nekā četrdesmit darba gados savās fotogrāfijās atspoguļojis Holivudas filmu zvaigznes, azartiskos pokera spēlmaņus Lasvegās un modernos rīdziniekus. U. Alberta fotoattēlu grāmatas jau kļuvuŗas par bibliogrāfiski retumiem. Fotogrāfs iecerējis atgriezties uz pastāvīgu dzīvi Latvijā, kur mākslinieka vārdiem runājot, „tikai paverot durvis un izejot uz ielas, darbi nāk pretim!” Balvas lielums – \$20 000.

Anŗlava Eglīŗa un Veronikas Janelŗiņas fonda 2012. gada atzinības balva (ASV \$10 000) pieŗķirta Rīgas Literāturas un mūzikas mūzeja galvenā krājumā glabātajai Annai Eglīenai par neatlaidību restaurējot, sistematizējot, glabājot un sagādājot iespēju iepazīties ar tūkstoŗiem trimdas laika dokumentu, attēlu, skaņu ierakstu. Atzinības balva ir atkārtots cieņas apliecinājums visiem Latvijas bibliotēku, mūzeju un archīvu darbiniekiem, kuŗi sagatavo latviešu kultūras, valodas un mākslas vērtības.

Anŗlava Eglīŗa un Veronikas Janelŗiņas fonda pārstāvis **Gvīdo Augusts**

Ziemsvētku prieks

Pirms 70 gadiem amerikāņu rakstnieks Filips Šterns (Philip Van Doren Stern, 1900-1984) uzrakstīja īsu stāstu ar nosaukumu „Lielākā dāvana”. Sešus gadus vēlāk uz ekrāniem parādījās Itālijā dzimušā režisora Franka Kapras filma „Dzīve ir brīnišķīga” (*It's a Wonderful Life*) ar lielisko aktieri Džimmiju Stjuartu galvenajā, Džordža Beilija lomā. Laika gaitā tā kļuvusi par visu laiko populārāko Ziemsvētku filmu un ir Amerikas filmu institūta 100 labāko filmu sarakstā. Katru gadu to decembra sākumā var noskatīties televīzijā, šogad to rādīja NBC kanālī 1. decembrī. Piecdesmit gadu pēc filmas tapšanas tā atdzima par jaunu, šoreiz uz skatuves – Konektikutas pavalstī Stamfordas pilsētā *Stamford Center for the Arts* skatītāji pirmo reizi noskatījās drāmatika Džo Lendrija (Joe Landry) izrādī *It's a Wonderful Life: A Live Radio Play* un kopš tā laika tā iestudēta neskaitāmos teātros visā Amerikā.

Deviņu dedzīgu teātrmīļu 2008. gadā dibināta kompānija *Unleashed Theatre*, kuŗā viena no aktrisēm ir mums visiem labi pazīstamā Jūlija Plostniece, iestudējusi līdzīgu filmas drāmatizējumu ar nosaukumu *KAWL Presents 'It's a Wonderful Life': A Radio Play for the Stage*.

Šis teātris ir neatkarīgs, varbūt latviešu valodā tā nosaukums varētu būt „Brīvlaistais teātris” vai „Svabadais teātris”, tam nav pastāvīgu telpu, izrādes notiek dažādās vietās Losandželosā.

No 30. novembra līdz 15 decembim Džima Martikas (Jim Martyka) slavenās filmas adaptāciju skatuvei Erina Skota (Erin Scott) režijā varēja noskatīties *The Missing Piece Theatre* Burbankā, Magnolijas bulvārī.

Izrādes darbība notiek aizritējušā gadsimta 40. gadu Losandželas paputējušā radiostacijā *KAWL*, kur gatavojas, iespējams, pēdējai pārraidei – radiouzvedumam „Dzīve ir brīnišķīga” ar Henriju Fondu un Džindžeru Rodžersu galvenajās lomās. Abi aktieŗi neierodas, un radiostācijas īpašnieks Maikls Andersons (Džims Martika) ar savu asistenti Melaniju Petersu (Katija Sikema) paši uzņemas tēlot Džordžu un Mariju Beilijus. Džordža glābējeņģeļa lomā pēdējā brīdī viņi palūdz iejusties bezpajumtnieku no ielas (Džakobs Smits).

Pirms izrādes sākuma trīs „radiomeitenes”, no kuŗām viena bija šarmantā Jūlija Plostniece, dziedāja skaistas Ziemsvētku dziesmas. Jūlija ļoti labi izskatījās smaragzaļas krāsas kleitā, un izrādās, ka tā ir 2013. gada krāsa – moŗa, starojoŗa sulīgi zaļa.

Uz skatuves atradās podesti ar veclaiķu mikrofoniem, aktieris, tēlojot skatuves strādnieku, tos rūpīgi vairākkārt noslaucīja un krietni izmēŗa arī grīdu. Tad uznāca aktieŗi, tēŗpuŗšies aizritējuŗšā gadsimta 40. gadu apģēŗbos, un sāka gandrīz neticami brīniŗķīgo stāstu par Džordžu Bei-

liju, jaunu centīgu vīru, kas cenŗas palīdzēt citiem, bet finanŗiālas neveiksmes dēļ nolemj izdarīt pašnāvību. Par laimi sargeņģelis viņam izskaidro, cik daudzu cilvēku dzīvi viņŗ pozitīvi ietekmējis un tāpēc ir sabiedrībai ārkārtīgi vērtīgs. Izrāde ir „luga lugā”, to pārtrauc reklāmas, kuŗu laikā atklājas paŗu radiostudijas darbinieku attiecības, piemēŗam, studijas īpaŗnieks Maikls bildina savu asistenti Melaniju, un viņa paziņo, ka gaida mazuli.

Aktieŗi, lasot tekstu, lapas meta zemē, tās laiku pa laikam savāca centīgais apkalpotājs. Uz skatuves malā novietotā galda atradās priekŗsmeti dažādu skaņu efektu radīšanai, tostarp senlaicīgs tālruņa aparāts, uz grīdas – bļoda ar ūdeni, lai atdarinātu viļņu skaņas.

Varbūt 1946. gada filma ir panaīva, mazliet japavīpsnā par beigām, jo vai tad nauda dzīvē ir galvenais, lai cilvēks būtu laimīgs? Stāsta darbība risinās Ziemsvētkos, kad spāŗni ir ne tikai eņģeļiem. Galu galā mums taču visiem tie vajadzīgi, un reizēm pietiek tikai ar gaiŗu smaīdu, labu vārdu, draudzīgu rokas spiedienu, vienkāŗŗu paldies īstajā reizē. Pēc izrādes radās daudz un dažādu pārdomu, un tas jau ir teāŗa izrāŗu galvenais mēŗķis.

Izrāde notika teāŗtrī ar nosaukumu *The Missing Piece Theatre*, un bija mazliet jādodomā, kas tad īsti bija tas „trūkstoŗšais gabals”? Nekādā ziņā ne talants aktieŗiem. Gluŗi otrādi, ir jāapbrīno viņu uzņēmība, teāŗta mīlestība, jo nemitīgi iestudēt jaunas lugas un izrādīt tās teāŗros, kuŗos ir minimāls, 50-99 sēdvietu skaits, savā ziņā ir varoņdarbs. Mēdz teikt, ka Losandželosā katrs otrais ir aktieris, laikrakstā *Los Angeles Times* nesen bija raksts, cik jauniem grūti dabūt lomu kādā lugā vai filmā, un viņus spāŗno vienīgi cerība – gan kādu dienu paveiksies.

Izrādes apmeklētāji tika aicināti atnest kādu rotaļlietu, jo teātris sadarbojas ar *United States Marine Corps Reserve*, kas 1947. gadā dibināja programmu *Toys for Tots*, sagādājot rotaļlietas trūcīgu vecāku bērniem. Arī televīzijas kanālu darbinieki jau kādu mēnesi pirms svētkiem sāka mudināt nest dāvanas uz noteiktu vietu, kur tās savāc un vēlāk izdala. Taču nez vai mūsdienās šis rotaļlietas bērniem sagādā lielu prieku, varbūt vienīgi īslaicīgu. Viegli iegūta rotaļlieta neŗķiet vērtīga. Amerikā bērniem rotaļlietu ir pārāk daudz. Bostonas latvietis Arturs Ve-

diņš savā atmiņu stāstā rakstīja: „Redzu, ka manai mazmeitiņai divās istabās ir spēļu mantas, kuŗām viņa reti pieskaŗas. Visas mantas izvandītas pa istabas grīdu un, kad māte pavēl savākt un nolikt, viņa tās ar asarām acīs sasvieŗ istabas kaktā, līdz nākamai reizei, kad atkārtojas tas pats.”

Atceros, pēc kaŗa mums bija paŗizgatavotas rotaļlietas, meitenes izgriezta lelles no papīra, arī to tēŗpus, zēni gatavoja laiviņas, automaŗīnas no koka un rotaļājās ar tām stundām ilgi. Ir ļoti svarīgi apzināties starpību starp „gribēt” un „vajadzēt”. Mēs varam atļauties iegādāties daudzko nevajadzīgu, kas tikai aizņem vietu. Bērniem derētu dāvināt ko citu – biļeti uz teātra izrādi, koncertu, mūzeju, zooloŗisko dāŗzu, labu grāmatu, mūzikas instrumentu, samaksāt skolotājam par stundām, iemācīt prieku dot, ne tikai ņemt. Nez vai skolēnam, kas mācās spēlēt kādu mūzikas instrumentu, ienāktu prātā nogalināt savus klasesbiedrus. Cik daudz bērnu bagātinājis mūziķis Marks Matsons! Cik apsveicama ir diriŗenta Gustavo Dudamela iecere – vairāk mācīt mūziku skolās. Var tikai apbrīnot neliela Paragvajās ciema mūziķa entuziasmu – apmācīt bēŗnus spēlēt instrumentus, kas gatavoti no izgāztuvēs savāktiem materiāliem. Mūziku var atskaņot, lietojot jebkuŗu priekŗmetu, par to pāŗliecinājos Tobago.

Cik vērtīga likās grāmata pēc Otrā pasaules kaŗa! Tagad ļoti satrauca Ogres skolotājas piezīme pie Ziemsvētku sveiciens: „Joprojām strādāju skolā, gan tikai desmit

stundu nedēļā, tomēr jūtos ļoti nogurusi, it īpaŗi morāli, jo aizvien grūtāk jaunus cilvēkus ieinteresēt ar kādu grāmatu – ne klasika, ne modernā literātūra neŗķiet lasāma, jo pats lasīšanas process sagādā grūtības – liek apstāties, domāt, mainīt ierastos ritmus...”

Par to visu prātoju, pēc izrādes pusotras stundas soļojot uz mājām pa Čandlera buvāra vidusdaļu, kur agrāk stiepās dzelzceļa līnija, bet tagad ierīkots gājēju un divriteņu celiņš. Pretim nāca un brauca dažāda gadagājuma gājēji un velosipedisti, māmiņas stūma bēŗnu ratiņus, mēs sasmaidījāmies un sasveicinājāmies. Izrāde „Dzīve ir brīniŗķīga” radīja Ziemsvētku noskaņu, pacilātību, vēlēšanos būt kopā ar labiem cilvēkiem. Zīmīgajā datumā – 2012. gada 12. decembrī kopā ar Noru Mičuli braucām mājās pēc Dienvidkalifornijas latvieŗu biedrības valdes sēdes. Nora ieslēdzta radio un – kāds pāŗsteigums – visu ceļu klausījāmies Uŗga Prauliņa „Ziemsvētku orātoriju”, dziedāja Ņujorkas latvieŗu koris un jaunieŗu koris „Balsis”, diriŗējot Andrejam Jansonam. Tā bija īsta dāvana, vislabākā, visskaistākā! Vēl lielāks prieks pāŗņēma, uzzinot, ka Uŗģis Prauliņš nominēts ASV Nacionālās ierakstu mākslas un zinātnes akadēmijas *Grammy* balvai par skaņdarbu *The Nightingale*. Laimei jau nevaŗag daudz...

Liels paldies Rudītei Godfrejai par tieŗi īstajā brīdī atsūtīto jauko Ziemsvētku dāvanu – savu dzejoli.

A. M.

Aktieri izrādē *It's a Wonderful Life*

no kreisās: Dženna Skudērija (Jenn Scuderi), Kleitons Mīks (Clayton J. Meeks), Jūlija Plostniece, Džims Martika (Jim Martyka)

Rudīte Godfreja

Piedod...

Vai

Tā

Dzīvosi

AR

Aizvainojumu

Sevī

PIEDOD

Visiem

Viņu

Nenovīdību

Kā

Pēdas smiltīs

Ļauj

Ōkeanam

Tās aizskalat

Kā rētas

...aizvainojumu

Un tu

Dzīvosi

...bez bēdas

Latviešu meklējumos

Reiz kōmiķis Dāvids Letermanis vēlējās uzzināt, vai viņa pusnakts televīzijas raidījumā zālē sēž kāds latvietis un uzaicināja orķestri spēlēt Latvijas himnu. Skatot himnai, viens vīrietis piecēlas un stāvēja, turot roku uz sirds. Protams, viņš tikai tēloja latvieti. Amerika ir ļoti liela un tajā dzīvo visdažādāko tautību cilvēki, bet samērā bieži laikrakstos, žurnālos vai televīzijā pazib kāds vārds vai tiek pieminēts cilvēks, par kuŗu jādodomā – viņam taču jābūt latvietim!

Nesen laikraksta *Los Angeles Times* rakstā bija pieminēts *Jan Ronis*, advokats Sandiego. *Google* sameklēja adresi un tālruna numuru, piezvanīju, atbildēja sekretāre. Teicu, ka vēlos runāt ar *Jan Ronis*, bet viņa diemžēl nebija, pajautāju, vai viņš ir latvietis, sekretāre teica, nē, viņš nav latvietis. Kā *Jan Ronis* var nebūt latvietis? Mūsu adrešu grāmatā kādreiz bija Harijs un Marie Ronis, viņi dzīvoja *Seal Beach*, nāca uz sarīkojumiem. Vai *Jan* nevarētu būt kāds viņu radnieks? Varbūt kādreiz kādam, ejot gaŗām *Jan Ronis* birojam *105 West F Street, 3rd Floor, San Diego, CA 92101*, atliek laika iegriezties un pajautāt, vai tiešām viņš nav latvietis?

Tajā pašā *Google* nejauši atradu kāda jauna skaista vīrieša fotogrāfiju, skatienu īpaši piesaistīja Nameja gredzens viņa pirkstā. Puišim, kas nēsā Nameja gredzenu, taču jābūt latvietim! Meklējot, izdevās uzzināt tikai dažus biografiskus datus – *Arthur Okoun was born in 1984. Arthur currently lives in Newport Beach, California. Before that, Arthur lived in Rancho Palos Verdes, CA Before that, Arthur lived in Newport Beach, CA from 2006 to 2007.*

Nesen AOL bija stāstījš par Bērziņu ģimeni, kas dzīvo ļoti mazā mītnē Virdžīnijā. Ģimenes galva *Karl* dzimis jauktā ģimenē – tēvs latvietis, māte vāciete, bet laikam nerunā ne latviski, ne vāciski.

Poliklīnikā *Panorama City*, kuŗā reizēm iegriežos, strādā ortopēdiskais chirurģs Peter Laimins – tā viņa vārds rakstīts uz plāksnītes pie durvīm. Iespējams, viņš ir kāds radnieks Čikāgas Laimiņiem, bet viņi nezina. Viņš ir arī diezgan ievērojams salsas deģotājs. Vairākas reizes esmu mēģinājusi ar viņu sazināties, bet nesekmīgi.

Sandiego dzīvo latvietis, kam ir ģitaru labošanas darbnīca un veikals – *Juris Zeltiņš*. Viņš ir pasauleslavens, restaurējis ievērojamu ģitaristu instrumentus. Jaunībā viņš nav varējis atļauties nopirkt ģitaru, tāpēc to izgatavojis pats un mūzicējis kopā ar flamenko mūziķiem. Vai Sandiego latvieši viņu pazīst, ir uzaicinājuši uz kādu sarīkojumu, bijuši viņa darbnīcā *Blue Guitar* (5959 Mission Gorge Road #101, San Diego, CA 92120)?

Mūziķu grupa *Latvian Radio* klajā laidusi albumu *Kill the Static*. Vai tad mūziķi izvēlētos savai grupai tādu nosaukumu, ja kāds no viņiem nebūtu latvietis? Šoreiz palaimējās, uz e-pasta vēstuli grupas vietnē www.latvianradio.net saņēmu atbildi no Patrika Vestū (Patric Westoo). Viņam esot latviskas saknes – viņa vecmāmiņa un māte (viņas uzvārds Grīvāne) no Latvijas pēc kara nokļuvušas Zviedrijā, kur Patriks dzimis, uz ASV viņš atbraucis studēt un te palicis. Nosaukumu grupai viņš izvēlējies, kad dzirdējis dziesmu *Mexican Radio* un nolēmis, ka kādas eksotiskas valsts radio varētu būt labs nosaukums viņa grupai. Tagad Latvijas radio pat reizēm skanot mūziķu grupas *Latvian Radio* dziesmas. Latvijā Patriks nav bijis, lai gan vēlēšanās aizbukt esot. Patriks Vestū dzīvo Ņujorkā, varbūt Ņujorkas latvieši varētu ar mūziķiem sadraudzēties, kādreiz uzaicināt spēlēt. Uz citiem maniem jautājumiem Patriks Vestū vairs neatbildēja, varbūt viņam tie likās muļķīgi. Neizdevās arī uzzināt neko vairāk par viņa ģimeni Zviedrijā. Zviedrijas latvieši ir diezgan atturīgi, varbūt piesavinājušies ziemeļnieku dabu.

Uzmanību piesaistīja vārds Māris Valainis. *Google* vēstīts, ka viņš dzimis Indianā, filmā *Hoosiers* tēlojis basketbola spēlētāju, pēc tam dabūjis mazākas lomas citās filmās, pievērsies golfam, dzīvojot *Costa Mesa* ar sievu un divām meitām. Latviešu namā laikam viņš gan

nekad nav bijis.

Kāds jauniets no Latvijas, kas uz Losandželosu atbrauca pirms vairākiem gadiem, pabeidza vidusskolu un tagad vēl aizvien te dzīvo un strādā, Latvijas laikraksta žurnālistam intervijā teica apmēram tā: „Vai tāpēc, ka esmu latvietis, man jāiet uz latviešu namu?”

Mēs, bariņš latviešu, aizgājām Saulrieta bulvārī un kōmiķu izrādī, kuŗā piedalījās latvietis Raitis Stalazs. Pāris gadu viņš vadīja vingrotāju treniņus kādā Santamonikas klubā, tagad it kā pārcēlies uz Sanfrancisko. Viņš nekad tā arī neatnāca uz latviešu namu, arī pēc vairākkārtējiem aicinājumiem.

Tomēr jābrīnās, kur tikai Latvijā dzimušie nav aizmaldījušies un ko tik nedara!

Pie *Heritage Square Museum* (3800 Homer Street, Los Angeles, CA 90031) uzcelta ēka, kas līdzīga kādreizējam farmācijas veikaliņam *Figueroa Street*. Tas piederēja Georgam Ābramam Simmonam. Viņa dzīves ceļš bijis raibs – dzimis Latvijā, Ķīnā izmācījies par farmaceitu, bijis medicīnas darbinieks Pirmā pasaules kara laikā, izceļoja uz ASV un Losandželosā atvēris *Colonial Drug* veikalu, kuŗā strādāja arī īpašnieka dēli.

Pēc Georga Ābrama Simmona nāves 1974. gadā viņa dēla, advokāta Freda Simmona garāžā krājās kastes ar medikamentiem, līdz viņam ienāca prātā piedāvāt *Heritage Square Museum* līdzās citām Viktorijas laikmeta celtnēm uzcelt tēva farmācijas veikalam līdzīgu ēku. Divdesmit gadu tika vākti līdzekļi, ēku uzcēla deviņos mēnešos, tā atgādina veco, kas vēl atrodas turpat, *Figueroa Street*, bet kur tagad ir banka. *Colonial Drug* gaida apmeklētājus. Stiklotu skapju plauktos no grīdas līdz griestiem izvietoti 19. gadsimta pirmās puses medikamenti. Sids Simmons gāja tēva pēdās un arī izmācījās par farmaceitu, viņam tagad jau 90 gadu, un gadiem ilgi viņš kopā ar sievu, dēlu, meitu un citiem radniekiem šķiroja materiālus tēva kastēs.

Varbūt varam sarīkot ekskursiju uz *Heritage Square Museum*?

Žurnālā „IR” izlasīju, ka jau kopš 2002. gada Kalifornijas universitātes (UCLA) mācītbspēks ir Vidvuds Ozoliņš, viņa dzīvesbiedre Inese Ešenvalde – *Alliant International University*. Žurnālā rakstīts, ka viņiem patīk peldēt, gatavot ēdienu, apmeklēt operu un filharmonijas koncertus.

Uz e-pasta vēstuli V. Ozoliņš neatbildēja, varbūt to nesaņēma. Gribētos viņu ģimeni kādreiz redzēt latviešu namā!

Vai latvietis ir *Janis G. Pamiljans*, kas dzīvo Sandiego apkaimē un strādā kompānijā *Northrop Grumman*? Pagaidām vēl no viņa uz jautājumu „Seju grāmatā” atbildi neesmu saņēmusi.

Nesen zvanīju Detroitas latviešu ev. lut. draudzes mācītājam Aijai Greimai (Graham), atsaucās vīrietis un uz uz manu jautājumu, vai Aija mājās, atbildēja: „Vienu mirklīti!” Parasti tā atbild tikai latvieši, bet Aijas vīrs Tods Greiems ir amerikānis un ļoti labi runā latviski.

Diemžēl vēl nav izdevies atrast nēģeri Beikersfildā, kas strādā degvielas uzpildes stacijā un runā latviski.

Ir daudzi amerikāņi, kuŗi iemācījušies latviešu valodu, bet paši latvieši nevīžo. Un tad sūdzas, ka viņus latviešu sabiedrībā nepieņemot. Latvijā, ja kādā saietā no kopā sanākušajiem viens neprot latviski, visi sāk runā krieviski (vismaz tā bija agrāk). Te notiek tas pats – tikai visi runā angļiski. Protams, mēs aicinām uz latviešu namu arī cittautiešus, un viņi noteikti nevar sūdzēties, ka pret viņiem izturas nelaiņi vai vīzdegunīgi. Pret tiem, kuŗi iemācījušies kaut dažus vārdus latviski, rodas īpaša labvēlība.

Valodu iemācīties taču nav grūti, vajadzīga tikai laba griba!

A. M.

Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:

www.learnlatvianonline.com

*Latvijas
preces*

Tīmekļa veikals www.LatvijasPreces.com

e-pasts: latvijas.preces@gmail.com

kabatas tālr.: +371 27880488

Skype: [latvijas.preces](https://www.skype.com/latvijas.preces)

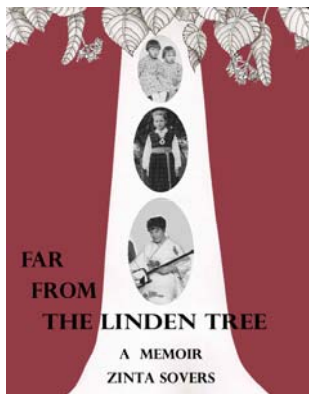
Ausekļa ielā 1, Valka, LV-4701, Latvija

Vērtīgs atmiņu stāsts

Zintas Soveres grāmatā *Far From the Linden Tree* stāstīts par dzimtenes atstāšanu, bēgļu gaitām, grūtajiem sākumgadiem jaunā zemē – smago darbu vistu farmā Konektikutas pavalstī, vasaras darbiem Ņujorkas pavalsts kalnos, studijām Francijā, mātes uzmundrinājumiem iegūt izglītību, viņas ziedošanos meitām Abas māsas beidza augstskolu, Vija Lindberga ir ārste Ziemeļkalifornijā. Autorei ir izcila valoda, labs humors, grāmatu grūti nolikt malā. Z. Sovere raksta, ka viņas dzīvi var sadalīt septiņu gadu posmos, sākot ar brīdi, kad atstāta Latvija, toreiz viņai bija septiņi gadi. Vairāki gadi pavadīti Japānā, kur vīrs Ojārs strādāja firmas *Sony* uzņēmumā. Zinta centās iejusties citas kultūras vidē, mācījās japāņu valodu, spēlēt stīgu instrumentu koto, ko iemīļojusi un spēlēt vēl aizvien. Tagad Zinta un Ojārs Soveri dzīvo Florences pilsētā Oregonas jūrmalā. Ojārs Sovers Prinstonas universitātē ieguva zinātņu doktora grādu, viņš piedalās NASA's *Mars Exploration Rover Mission* programmā un palīdzēja aprēķināt trajektoriju pašgājējam robotam, kas nolaidās uz Marsa.

Grāmatu var iegādāties, sazinoties ar autori, adrese: 88537 3rd Ave., Florence, OR 97439-9104; e-pasts: Zinta@oregonfast.net

Zinta Kūlīte

Sibirijā zudusī bērnība

Ilmars Salts

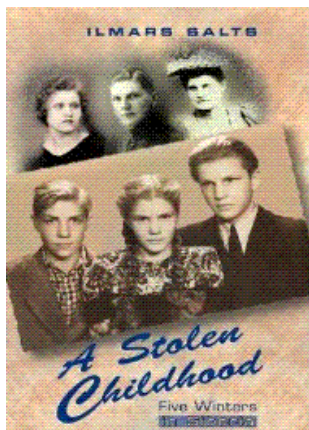
A Stolen Childhood Five Winters in Siberia

[Paperback] Cena: \$14.95
Translator: Gunna Dickson
Grāmatu var pasūtīt:

www.Amazon.com

Šis ir Ilmara Šalta autobiogrāfiskās grāmatas jauns izdevums ASV. Latvijā grāmata iznāca 2008. gadā ar Lasvegu latvietes Birutas Salakas-Nelsonas un viņas dzīvesbiedra Džima Nelsona atbalstu, izdošanai līdzekļus ziedoja arī Latviešu nacionālās padomes Lielbritānijā priekšsēdis Andrejs Ozoliņš. Autors atmiņu grāmatu veltījis saviem Sibirijā, izsūtījumā mirušajiem vecākiem.

Grāmatu ASV izdevusi tulkojāja Gunna Diksone.

The Golden Horse

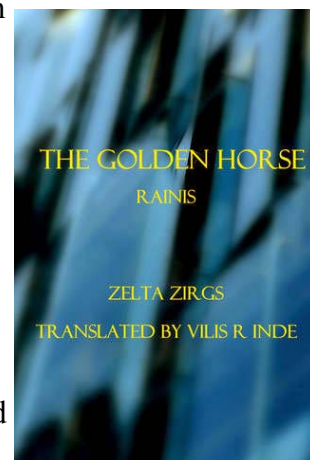
Rainis' Zelta zirgs

translated to English by Vilis Inde

The original piece was written in 1909 following the failed Latvian/Russian Revolution, but prior to Independence. Rainis' sets forth the path to cultural autonomy through idealism, altruism, self-sacrifice and unity.

The fairy tale with the sleeping princess on the top of the mountain is full of vivid symbolism. The book includes the necessary Latvian history and discusses Rainis' crucial role in Latvia's freedom movement to provide the context of the piece. This book presents Latvian literature, culture and history and is a perfect introduction to Latvia for an English-speaking audience. Most of us have significant persons in our lives, perhaps grandchildren or sons or daughter-in-law that would like to understand a bit more about Latvia. This is an excellent way to share Latvian heritage! Available:

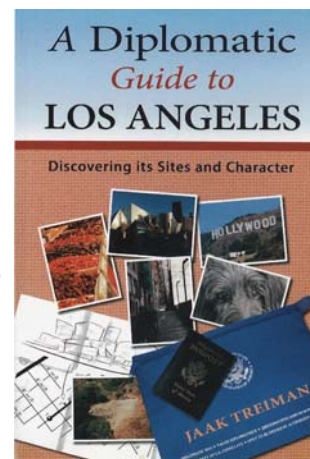
www.Amazon.com and www.rainis.org

Ceļvedis pa Losandželosu

Igaunijas goda konsuls Kalifornijā Jāks Treimanis sarakstījis un izdevis grāmatu, kuŗā ir sīkas ziņas par Losandželasu un apkaimes ievērojamām un ne tik ievērojamām vietām. Izdevumā daudz fotogrāfiju, ilustrāciju, zīmējumu (mākslinieks Gregorio de Masi), kartes, lai būtu viegli orientēties; ieteikumi atsevišķiem tūristu maršrutiem, minēts, ko noteikti vērts apskatīt. Grāmatā ir daudz vēsturisku, mazāk zināmu faktu, kā arī anekdotiski komentāri. Šis droši vien ir vienīgais tūristu ceļvedis pa Losandželosu, kuŗā atrodamas ziņas par Losandželasu igauņu, latviešu un lietuviešu namu un pieminēts bēdīgi slavenais 1939. gada 23. augustā Maskavā parakstītais Molotova-Ribentropa pakts, kas tik ļoti ietekmēja Baltijas valstu likteni. Grāmatas beigās ir aprakstīto vietu un personu rādītājs.

A Diplomatic Guide to Los Angeles cena ir \$24.95; to var pasūtīt: www.amazon.com

Sveicieni no Arkanzas latviešiem

Dziesmu svētkos Milvokos iepazīnos Arkanzas latvieti Jāni Karpu un viņa dzīvesbiedri Karenu. Iedevu viņiem mūsu biļetenu, un viņi vēlas to abonēt. Karpi ir pārsteigti par mūsu kopienas aktīvo sabiedrisko dzīvi. Viņiem patīk Anitas Mellupes raksti. Saņēmu e-pasta vēstuli ar ziņu, ka Arkanzas pavalsts latvieši no Hotspringiem (Hot Springs) un galvaspilsētas Litrokas (Little Rock) apkaimes 2. decembrī Jāņa un Karenas Karpu mājā Hamiltonas ezera krastā pulcējās svinēt Latvijas neatkarības pasludināšanas atceres gadadienu un Ziemsvētku sezonas sākumu. Ieradušies deviņi viesi, no tiem seši latvieši – Astra Auniņa, Jānis Eglītis, Jānis Karps, Maija Šerlija (Shirley), Zigurds Vītols un Jāņa Karpa meita Ilze Karpa Robertsona, viņa atbrauca no Teksasas. Nebijis ne runu, ne koncerta, ne priekšnesumu kā lielajos latviešu centros, bet tomēr, mīlojoties ar latviešu ēdieniem, pavadīta jauka pēcpusdiena neticami siltā (75 gradu F) decembra dienā. Jānis Karps pastāstīja, ka Hotspringi neesot liela pilsēta, – apmēram 37 000 iedzīvotāju, un tā atrodas 60 jūdžu uz dienvidrietumiem no Litrokas. Agrākais ASV prezidents Bills Klintonš Hotspringos beidza vidusskolu. Apkaimē esot skaista – daudz ezeru, golfa laukumu, bet dzīve ritot palēnām. Ar-

kanza atrodas Amerikas vidienē, tomēr pagrūti kur nokļūt, jo visas tuvākās pilsētas ir 1000 jūdžu attālumā – Ņujorka, Denvera, Čikāga utt. Taču te tomēr dzīvo vairāki latvieši un reizēm sanāk kopā. Jānis vēl piebilda – gadījumā, ja tiešām pienāks pasaules gals, tad tajā laikā vēlams būt Arkanzā, jo tur viss notiekot vēlāk. A.M.

Foto: Karena Karpa

Priekšā: Ilze Karpa-Robertsona, Jānis Karps, Maija Šerleja (Shirley), aizmugurē: Zigurds Vītols, Astra Auniņa, Jānis Eglītis

Aicinājums slēpotājiem!

Jānis un Karena Karpi no Arkanzas un aicina latviešu slēpotājus tikties 2013. gadā no 16. līdz 24. martam *Snowmass*, Kolorado. Apmešanās viesnīcā *Westin Wildwood*; istabas var rezervēt, zvanot: 1-888-625-4988 vai tīmeklī: www.westin.com

Slēpotāji un arī neslēpotāji, kuri vēlētos piedalīties izbraukumā, var sazināties ar Jāni un Karenu Karpiem, zvanot, tālr. 501-525-0442 vai rakstot, e-pasts: ARKNSAW@aol.com

Guntim Lindem kārtējā uzvara

Santamonikas vieglatlētikas kluba biedrs Guntis Linde pērn 21. oktobrī piedalījās 38. *Club West* vecvieglatlētu sacensībās Mūrparka (Moorpark) kolldžas Grifina stadionā un 2000 metru šķēršļu skrējienā vīriešu 84-84 gadu vecumgrupā bez konkurences ieguva 1. vietu ar rezultātu 12:16,32 min.

Vai izdosies iegūt Vēstniecības kausu?

Latvijas vēstniecībā Vašingtonā (2306 Massachusetts Ave, NW) 12. janvārī plkst. 11.00 sāksies novusa sacīkstes par „Vēstniecības kausu 2013”. Tajās piedalīsies pieci mūsējie: Francis Dižgalvis, Agris Priede, Vadims Puķēns, Vilnis Auziņš un un Pēteris Staško. Vēlam veiksmi!

BĒRNUDĀRZS

Victoria Marguleta
Director
818.980.0118
11849 Burbank Blvd.
Valley Village, CA 91607
victoria@amothergooseacademy.com
www.amothergooseacademy.com

Galerija Baltic Crossroads
3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
Tālr.: 323-664-6216; atvērta katru dienu!
www.baltic-crossroads.com

Jauna satikšanās vieta
LATVIEŠIEM Amerikā
WWW.LATVIANUSA.COM

Kāds bijis aizvadītais gads?

Ūdenspūķa gads sākās 2012. gada 23. janvārī un ilgst līdz 2013. gada 10. februārim.

„Ūdenspūķis seno Austrumu tautām simbolizē debesu enerģiju un rāda, kā kosmiskie likumi ietekmē cilvēkus, izraisot daudz niansētu novērojumu, fantaziju un likteņa pirksta klātieni,” skaidroja astrologs Kristaps Baņķis.

Pūķis vienmēr izraisot lielus satricinājumus. Pērn daudz runāja par gaidāmo pasaules galu. Virāku tautu mītoloģijā vēstīts par pūķi, kas norij Sauli. Par laimi pasaule vēl ir vesela, jokdari tagad mēļo, ka pasaules gals atlikts uz nezināmu laiku.

Astrologi pareģoja, ka 2012. gads būs pārmaiņu gads, politiku pametīšot daudzas personas, kuŗas aizstās jaunāki un talantīgāki. Piepildījies pareģojums, ka pūķis uzjundīs neapmierinātību ar sistēmu, būs vairāk politisko mītiņu – Tuvajos austrumos protesta akcijas 2012. gadā sekoja cita citai. Nav gan īsti skaidrs, vai izdevās sagaidīt kādu jaunu mesiju, kā solīts.

Vai 2012. gadā dzimušajiem bērniem patiešām būs laimīgs liktenis, noskaidrosies tikai pēc daudziem gadiem, tāpat vai komponistiem izdevās sacerēt nozīmīgus skaņdarbus un vai mākslinieki radījuši ievērojamus mākslas darbus. Nereti tas noskaidrojas tikai pēc viņu nāves.

Latvijai 2012. gadā tika pareģotas skaļas tiesas prāvas, un tādas tiešām arī bija; tāpat lielā emigrācija un imigrācija. No visa glābiņš – smags un atbildīgs darbs, un latvieši no darba nekad nav baidījušies.

Astroloģijā svarīgs notikums – planētas Neptūna otrreizēja pāriešana Zivju zīmē, kas sākās 2012. gada februārī un turpināsies līdz 2025. gadam. Neptūnam kļūstot spēcīgam un varenam, kāds tas ir Zivju zīmē, globāli izteiktāk piedzīvosim jūras dieva dusmas un uzbrukumus cilvēces nesaprātīgajai daļai, kas piesārņo dabu. Astrologi brīdināja, ka būs vairāk katastrofu.

2012. gadā visā pasaulē nogalināti 67 žurnālisti, pildot savus darba pienākumus.

Dabas katastrofās vien 2012. gadā bojā gāja vairāk nekā 11 000 cilvēku.

Šveices aģentūras *Swiss Re* pētījumi liecina, ka šogad pieredzētās dabas un cilvēku izraisītās katastrofas nodarījušas zaudējumus vismaz 140 miljardu dolaru apmērā.

Lielākās katastrofas pērn notikušas ASV, tostarp viesuļvētra „Sendija”, kas ASV piekrasti sasniedza 29. oktobrī, paralizēja visu austruma piekrasti, appūdināja Manhatanu un lielu daļu Ņudžersijas piekrastes, atstāja bez elektroapgādes miljoniem cilvēku vairākās pavalstīs un izdzēsa vismaz 110 cilvēku dzīvību.

ASV daudzās pavalstīs šogad bija neparasts saums un tāpēc zaudējumi lauksaimniecībā var sasniegt 11 miljardus dolaru.

Latvijas policijas priekšnieks Ints Ķuzis paziņojis, ka 2012. gadā pieauga sadzīviska rakstura slepkavību skaits, lielākoties šādas slepkavības notiekot iedzeršanas laikā. Vardarbības palielināšanos V. Ķuzis skaidro ar sabiedrībā valdošo spriedzi, jo kopējais sociālekonomiskais stāvoklis valstī nav uzlabojies.

Tirgus un sabiedriskās domas pētījumu centra darbinieki laikposmā no 3. novembra līdz 17. novembrim, lietojot nejausās izlases metodes, aptaujājuši 1000 personas vecumā no 18 līdz 74 gadiem visā Latvijā. Vairāk nekā puse Latvijas iedzīvotāju 2012. gadu uzskata par veiksmīgu un cer, ka 2013. gads būs vēl veiksmīgāks. Optimismu katrā ziņā esot vairāk nekā pesimistu, un tā ir laba zīme.

Iepriecina Centrālās statistikas pārvaldes informācija – Latvijā palielinājusies dzimstība! Līdz decembrim Latvijā piedzimuši 18 140 bērni, vairāk nekā pērn 11 mēnešos, kad piedzima 17 366 mazuli. 2011. gadā Latvijā piedzima 18 825 bērni. Tomēr iedzīvotāju dabiskais pieaugums 11 mēnešos joprojām bijis negatīvs – līdz novembra beigām miruši 26 430 cilvēki. Decembra sākumā Latvijā bija reģistrēti 2,029 miljoni iedzīvotāju.

Ziemsvētkos Rīgā valdījis neparasti liels iepirkšanās drudzis, pie lielajiem Rīgas tirdzniecības centriem grūti bijis atrast vietas, kur atstāt auto.

Pēc ķīniešu horoskopa 2013. gada 10. februārī sākies Melnās ūdenscūskas gads. Čūska ķīniešiem simbolizē gudrību, intuīciju, tieksmi izzināt pašai sevi. Astrologi paredz, ka 2013. gads būšot veiksmīgs tiem, kuŗi nodarbojas ar pētniecību, dažādiem eksperimentiem, ievieš jaunus projektus. Čūscai piemīt lieliska atmiņa, ass prāts un milzīga pacietība, tāpēc 2013. gadā apgūt jaunu informāciju būšot samērā viegli. Ikvienam ieteicams paaugstināt savu profesionālītāti, apmeklēt dažādus kursus, seminārus, skolas, lai dabūtu labāk atmaksātu darbu.

Tomēr ieteicams 2013. gadā rīkoties bez liekas steigas un, pirms ko izlemt, labi pārdomāt. Tātad jāatceras tikai latviešu sakāmvārds: „Dari, ko darīdams, apdomā galu!”

Vai Latvijas filma iegūs „Oskaru”?

Pagājuši jau ducis gadu, kopš beidzu strādāt filmu sabiedrībā *Universal* un jaunākās filmas skatījos vairākas reizes nedēļā. Decembrā sākumā Beverlihilu kinozālē bija iespēja noskatīties Latvijas filmu (krievu valodā ar uzrakstiem angļiski), kas kandidē uz ASV filmu akadēmijas balvu „Oskars” 2012. gada ārzemju filmu kategorijā. Filmas „Golfa straume zem ledus kalna” (*Gulf Stream Under the Iceberg*) režisors ir Daugavpilī dzimušais Jevgeņijs Paškēvičs. Filmā ir trīs dažādu laikmetu mīlas stāsti – 1664. gadā, Francijā 1883. gadā un Rīgā 1990. gadā, to pamatā franču rakstnieka Anatola Fransa darbu motīvi par austrumnieku mītiem un reliģiskā literatūra par Dieva radīto Ādama pirmo sievu Lilitu un viņas neremdināmo dziņu dzemdēt un iznīcināt, vīrietim kļūstot par garīgu vai fizisku upuri.

Filma ir Latvijas un Krievijas kopražojums, tā tapa deviņu gadu laikā, filmēšana notika sešās valstīs – Latvijā, Krievijā, Čehijā, Austrijā, Sīrijā un Maltā. Izmaksas – 2,3 miljoni eiru, finansiālais atbalsts saņemts no Nacionālā kino centra un Latvijas Valsts Kultūrkapitāla fonda, kā arī Krievijas Kultūras ministrijas fonda.

Filma izrādīta 2012. gada maijā Maskavas starptautiskajā kinofestivālā, Latvijas nacionālajā kinofestivālā „Lielais Kristaps” tā atzīta par labāko aktierfilmu.

„Lielā Kristapa” balvas saņēma filmas režisors, „kameras vīrs” Gints Bērziņš, mākslinieki Jurgis Krāsons un Pāvels Parhomenko, skaņu režisors Anrijs Krenbergs. Filmā tēlo gan Latvijas – Rēzija Kalniņa, Ģirts Ķesteris, Jānis Reinis, Uldis Dumpis, Pēteris Liepiņš u. c., gan arī Krievijas, Igaunijas un Lietuvas aktieři.

Žēl, ka trešais stāstījums ir daudz vājāks nekā pirmās divas illūziju bagātās noveles Rīga parādīta pelēka un drūma, un darbība notiek pieticīgā čigānu vidē. Tomēr filma ir skaists mākslas darbs un ceru, ka to ar interesi noskatīsies daudzi.

Aivars Jerumanis

Piezīme

Šķiet, saņemt „Oskaru” filmai „Golfa straume zem ledus kalna” ir mazas izredzes, jo par šo ievērojamo balvu sacentīsies 71 valsts filma. Un vai filmu, kuŗas valoda ir krievu, var dēvēt par latviešu filmu?

The Hollywood Reporter 2012. gada 5. decembrī tīmeklī filma raksturota: *Latvian Oscar entry is sensual, occasionally seductive – and utterly incomprehensible. While Yevgeny Pashkevich’s odd triptych is handsomely mounted, it offers too little coherence to attract American audiences.*

Diemžēl arī žurnala „Ir” 2012. g. 18.-24. novembrā numurā Melburnas universitātē filmu režiju studējušā

Reiņa Traidās recenzija nav labvēlīga. Viņš raksta, ka filma nepakļaujas nekādiem nosacījumiem, tās skaņa vairāk atgādina pornofilmu. Līdzīgas domas paustas arī *The Hollywood Report* recenzijā: *attractive actresses cavort around in the nude and participate in heavy-breathing sexual calisthenics.*

Daži citāti no Reiņa Traidās recenzijas:

„Filmas režisors cenšas, lai skatītājs nesaprastu neko, izmantojot tēlus, kuŗu motīvi (emōcio-nāli, praktiski) nevienā brīdī nav izskaidrojami.”

„Visi filmas tēli atrodas kā transā, un, kaut arī reizēm spēj veidot saprotamus teikumus, viņu motīvi nav skaidri. Kur nu vēl ticami.”

„Ja šādu neizprotamu, nežanra projektu financēšana ir norma Latvijā, tad kino nākotnes mums īsti nav. Skatīties abstraktas ainavas un kailskatus varam savos sapņos, es neredzu, ka šāds saturs var būt izklaidējošs, domas un emōcijas rosinošs.”

Beigās recenzents piebilst, ka visu laiku domājis, kā pēc filmas beigām izbrauks auto no šaurās Prāgas ielas stāvvietas – tur gan būšot risks, konflikts, spriedze!

Filmu „Golfa straume zem ledus kalna” izrādīs Skandināvu filmu festivālā Losandželosā 12. janvārī plkst. 11.00 *WGA, 135 S. Doheny Drive, Beverly Hills.*

A.M.

Jāņa Ripas dāvana

Pasaules latviešu mākslas centram

Cēsīs, Lielajā Skolas ielā 6 atradīsies Pasaules latviešu mākslas centrs (PLMC), kuŗā būs daudzu ārzemju latviešu mākslinieku darbi.

PLMC saņēmis dāvanu no mūsu kopienas locekļa Jāņa Ripas. Viņa vecmāmiņa pirms Otrā pasaules kara Siguldā, tagadējā Cēsu ielā iepretim agrākajam Siguldas dārzniecības un biškopības institūtam iegādājās gruntsgabalu. Vecmāmiņas nodoms bija uzcelt tur māju, kuŗā pavadīt vecumdienas. Viņa un dzīvesbiedrs Mārtiņš Ripa dzimuši Smiltēnē, dzīvoja Valmierā, kur Mārtiņš Ripa bija veikalnieks.

Jānis Ripa un viņa abas māsas apbūves gabalu mantoja no vecākiem Oļģerta un Annas Ripām un šo īpašumu pārdod, lai financētu PLMC. Godinot ziedotājus, mūzeja vienam spārnā būs Ripas ģimenes vārds.

2012. gada Losandželosas latviešu Nama kluba biedri

Marks Ambrose	Luize Gonia	Mārtiņš Leikarts	Edvīns & Tamāra Rūši
Liza Amtmane	Aleksandrs Graps	Richards Liukis	Guntars & Biruta Šulci
Deivids Arbuzovs	Rūdolfš Hofmanis	Mark Mattson & Lolita Rit- mane	Pēteris Simsons
Vilnis Auziņš	Edgars Jakobsons	Pegita & Gints Meieri	Sergejs Stasenko
Aija Avota	Jānis & Dzintra Janavi	Nora Mičule	Pēteris & Andra Staško
Anna Ābele	John R. & Jin-Kim Janavs Jr.	Ivars & Laura Mičuļi	James & Ingrīda Šterni
Gatis & Ventis Ābele	Paul J. & Michelle Janavs	Kārlis Millers	Inguss Strikaitis
Rīta Ābele	Jina L. Janava	Astra & Džems Moori	Antons & Dzintra Švarci
Andra & Pauls Berkolds	Ivars Janieks	Pēteris & Baiba Mūrnieki	Dace Sventke
Pārsla Blāķe	Iīga Jankovska	Roberts & Zane Muthamia	Līga un Normunds Sviksi
Gunārs & Rota Boršteini	Losandželosas latviešu jauktais koris	Velta Nichola	Jānis & Dace Taubes
Edīte Brauķe	Aivars Jerumanis	Aivars Ozoliņš	Jānis Taube Jr.
Lisa & Alnis Brieži	Dainis Kalniņš	Jānis Ozolītis	Maruta Taube-Ambrose
Aleksandrs & Ilma Brišķas	Liene Kārklīņa	Tāivaldis & Maija Paegles	Pegija Taube
Juris Buņķis	Matīss & Loma Kārklīņi	Valdis & Dace Pavlovski	Arnis & Sandra Tolki
Ērika Kārtere (Carter)	Varis Kārklīņš	Nonita Priedīte	Benita Trapse
Jānis & Inuta Daugavieši	Valdis Ķeris	Sandra & Vadims Puķēni	Vija Aija Turjāne
Valentīns Dābols	Inta Kipere (Kipper)	Kārlis un Velta Purmaļi	Gundega Valiana
Lonija Dorša	Jānis Kļaviņš	Pogos Raisians	Biruta Vellutini
Zīle Dumpe	Andrejs & Debora Krūmiņi	Ruta Ratermane	Losandželosas latviešu vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!”
Brigīta Džeimsons (Jameson)	Viola un Jānis Lāči	Gunārs Rēpiņš	Ariana Vītola
Lisa Edmondsona	Juris Lapiņš	Arnis Richters	Valdis & Vita Volkovski
Māra & Juris Eglāji	Cabbot Laroux	Juris Riekstiņš	Maiga Volfa (Wolf)
Ingūna Galviņa	Mirdza Lasmane	Jānis Ripa	Vilis & Diana Zaķi
Madara Galviņa	Kazimirs Laurs	Andris un Magita Ritmaņi	Jānis Zemjānis
Rīta Gernatovska	Jānis Legzdīņš	Jānis Rozentāls	Lūcija Zirne
Irēne Gnerliha		Māra Rozentāle	

Latviešu nama pārvalde sirsnīgi pateicas visiem mūsu sabiedriskā centra atbalstītājiem!

Ievēribu izpelnījies Ņujorkas latviešu koŗa un jaunieŗu koŗa „Balsis” Ziemssvētku kantāŗu albums

ASV populārās mūzikas žurnālā *Rolling Stone* minēti divdesmit pieci labākie Ziemssvētku albumi. Andreja Jansona diriģēto Ņujorkas latvieŗu koŗa un jaunieŗu koŗa „Balsis” Latvieŗu Ziemssvētku kantāŗu albums *Christmas Joy in Latvia – Latvian Christmas Cantatas*, ko izdeva *Albany Records*, šajā sarakstā ir 24. vietā.

Žurnālā rakstīts: „Ņujorkas latvieŗu koŗa koŗāļu albumā kombinēts modernais ar seno, kristīgo un pagānisko un izdziedāts īpašajā, tīrajā Baltijas vokālajā manierē. Šī mūzika liecina par bagātīgo un daudzslāņaino Amerikas imigrantu pieredzi.”

Sarakstā pirmie trīs albumi ir:

A Christmas Gift For You From Phil Spector (1963. g.)

Elvis' Christmas Album (1957. g.)

James Brown's Funky Christmas (1995. g.)

Pēcsvētku pārdomas par zvaniem

Pestīšanas armijas sarkanie katli un spalgie zvani nozuduši no veikalu durvīm. Tie pircējus it kā iztraucēja no domām par pirkumiem, par dāvanām. Nesen uzzināju, ka šos zvaniņus gatavoja kāda rūpnīca Jaunaglijā, tās ēkā iespēris zibens, un ēka nodegusi. Tā tikšot atjaunota.

Man ar zvaniem saistās bērības atmiņas. Vasaras pavadijām pie mātes vecākiem Bērzes pagastā Zemgalē.

Pie klēts kores bija piestiprināts paliels zvans, ar to vecmāmiņa no darbiem laukos sasauca saimi ēdienreizēs. Līdzās zvanam atradās baložu būris. Zvanam atskanot, baloži pacēlās gaisā, bet drīz vien atkal atgriezās. Reizēm vecmāmiņa ļāva saviem trim mazbērniem raustīt zvana auklu. Strādnieki noteikti varēja pateikt, ka zvanītāji ir saimnieces mazbērni. Zvanīšana ir māksla, par to parliecinājos daudzus gadus vēlāk, kad kopā ar brāli un svaini ceļojām pa Brazīlijas vēsturiskām pilsētām. Agrākos laikos arodbiedrības sacentušās, cenšoties cita citu pārspēt ar savu baznīcu greznumu, zeltījumiem. Tās cēla augstākā kalna virsotnē, un to zvani iezvanīja ne tikai svētvakarū, bet arī aicināja uz dievkalpojumiem, vēstīja, cik pulkstenis, kā arī bēdīgas un priecīgas ziņas. No zvana skaņām varēja pateikt, ka kāds ir miris, arī mirušā dzimumu. Bērnam piedzimstot, zvani ziņoja, vai piedzimusi meitenīte vai puisēns.

Ņujorkas latviešu draudzes vasaras nometnē zvans svētdienas rītos pavadīja bērnu kluso gājieni, līdz viņi sasniedza brīvdabas baznīcu. Zvans radīja svētsinīgu sajūtu, mums dodoties pa skujkoku apēnoto taku pretim kalnam. Tos mirkļus nekad neazmirsīšu.

Pēc izceļošanas uz Brazīliju 1951. gadā Vācijā pirmo reizi atgriezās 1987. gadā. Heidelbergā pusdienas laikā pēkšņi likās, ka visi pilsētas zvani zvana vienlaikus. Apstājos kā sastingusi, un tāda paliku līdz pat pēdējām

Struteles baznīca

zvanu skaņām.

Vienā no ceļojumiem uz Latviju biju Kurzemē, kur Jaunpils novadā apskatīju 1645. gadā celto Struteles baznīcu no ārpuses. Šajā baznīcā kristīts Dainu tēvs Krišjānis Barons. Labajā pusē pie baznīcas durvīm atradās liels zvans. Baznīcas tornis vēl nebija salabots. Šo zvānu bezdievji bija aizveduši uz Krieviju, kur to nevisai sen kāds atradis un atvedis atpakaļ uz Kurzemi. Kā viņš zināja, uz kuriem zvānu vest? Izrādās, zvānu lejoj, tajā bija iekalts liešanas gads un baznīcas nosaukums.

Rīgā 2004. gadā mana apmešanās vieta bija netālu no pareizticīgo baznīcas Miera ielā. Baznīcas zvanam bija jauka skaņa, šķita, it kā kāds spēlētu valša trīs ceturtdaļu taktsmērā: 1,2,3 – 1,2,3.

Rīgā viesojos, kad Sv. Jēkaba katoļu baznīcā 2001. gada 25. jūlijā pie torņa piekāra zvānu, ko iesvētīja kardināls Jānis Pujāts. Zvānu atlēja „Liepājas metallurgā”, to atjaunot ierosināja vīru koris „Tēvzeme”. Kori svinīgajā dienā diriģēja māsas znots Andris Jansons. Baznīcā satiku jauko zēnu, kas apmetās pie mums, kad Jāzepa Mediņa mūzikas skolas zēnu koris viesojās Portlandē. Ļaudis runā, ka Sv. Jēkaba baznīcas zvans zvāna ik reizes, kad gažām iet kāds grēcinieks.

Čikāgā zvanus zvanīt aizliegts, jo tie traucējot cilvēkiem mieru. Manuprāt, tas ir liels zaudējums.

Savas atmiņas par zvaniem gribu beigt ar kōmisku gadījumu. Konektikutā mūsu mājas kaimiņiene, holandiete, savus četrus bērnus sauca mājās ar dobjū govsvānu. Mūsu dēli lūdza, lai es tā nekad nedaru. Un nedarīju.

Zinta Kūlīte

PĀRDOD ZEMGALES TAUTASTĒRPU

Brunči ar rozītēm, apakšsvārki, linu krekls, rūsas krāsas ņieburs ar piecām sudraba pogām, josta, izšūta balta sievas aube, sarkans ciets vainags, mazāks mīksts sarkans vainags, zaļš lakats ar bārkstīm, vilaine ar bārkstīm, trīs mazas sudraba saktiņas. Izmērs: 10-12 (ASV). Cena \$500. Piedāvāju pirkt arī Kārļa Grenciona darinātas subdraba zīļu krelles, apm. 29 collas (25 zīles); \$700. Tālr.: 760-565-6135

Par mūsu valodu, kļūdām un labojumiem

Divus mēnešus pēc kārtas saņēmu aploksnes, kurās bija atpakaļ atsūtīts oktobra un novembra biļetens. Abas izsūtītas no Viskonsinas, bet aploksnes otrā pusē nosūtītāja adrese (bez vārda un uzvārda): *Brookfield* Jaunmeksikā un Ziemeļkarolīnā. Adrese no biļetenu pēdējā vāka bija rūpīgi nokasīta, viena aploksne aplīmēta ar daudzām Kārļa Goppera fonda izdotajām šīgada markām „Sargāsim latviešu valodu!” Abi biļeteni no vienas vietas izraibināti ar sarkanu zīmuli. Sākumā gluži sabijos – vai tiešām palicis tik daudz kļūdu?

Droši vien lielo ASV laikrakstu lasītāji būs ievērojuši, ka katrā numurā ir labojumi, pat *The Wall Street Journal* vienā reizē bijuši vai desmit. Parastās kļūdas – saļaukti vārdi, datumi, vietas, kaut kas izlaists. Žurnālistiem jāstrādā ātri, tāpēc kļūdas gadās. Arī man, kaut tekstu vairākas reizes pārlasu. Protams, katru kļūdu pārdzīvoju, un vienmēr, ieraugot izlaistu burtu, kļūdainu galotni, nepareizu locījumu, sevi šausu – kā gan es to nepamanīju! Galvenais cilvēks ikvienam izdevumam ir korektors. Pats savas kļūdas nepamana. Reiz puspajokam rakstīju, lai lasītāji kļūdas paši izlabo, jo citiem patīk to darīt, piemēram, Džemam Mooram. Viņam vēl tagad ir niķis meklēt kļūdas laikrakstā *Los Angeles Times*, kur pats 33 gadus strādāja. Viens mierinājums, ka no kļūdām avīzē, žurnālā vai biļetenā neviens nemirst. Mirst no ārstu kļūdām. Protams, tas nenozīmē, ka žurnālisti var strādāt pavirši, pa roku galam.

Ilgī nebija jālauza galva, kas ir biļetenu sūtītāja. Uz Viskonsinu pārcēlās kundze, kas te dzīvoja neilgi, reizēm nāca uz latviešu namu, bet latviešu sabiedrības darbā neiesaistījās, lielākoties visu un visus tikai kritizēja, ar vairākiem sastrīdējās. Nav jau nekas jauns, ka lielākoties kritizē tos, kuŗi kaut ko dara. Kritizētājas vārds un uzvārds ir zināms, bet minēšu tikai inciāļus – B. R.

Kas tad viņai tik ļoti nepatīk? Vispirms – ō. Viņa raksta, ka latviešu valodā to nelietojot, tas „skan kā divdabis” (sic!). Tā kā oktobra biļetenā šis vārds atkārtojas daudzas reizes, ō visur cītīgi pasvītrots.

Lūk, ko raksta Fulbraita stipendiāts Sandiego universitātē Edmunds Āķītis: „Es priecājos, kad redzu mīkstināto r. Vienmēr esmu vēlējies, lai tiktu lietots uo, ou, o un ō, bet mēs četras skaņas atveidojam ar vienu burtu.”

B. R. nezina, kā vārdus dala, pārnesot otrā rindā, ja ir trīs līdzskaņi: izrak-stīt, cen-tru, cen-sties, an-gļu, rakstīt, pulk-sten, māk-slu. B. R. tā šķiet nepareizi, viņa izlabojusi pilnīgi aplami. Dators vārdus dala automatiski, un vairākās valstīs vārdu dalīšanai vairs nepievērš uzmanību, neuzskata par kļūdu, ja nedala, kā pieņemts.

Visvairāk B. R. iebilst pret ciešamo kārtu. Esmu pie tās pieradusi, jo man pirmā bija vācu valoda, kuŗā cieša-

mo kārtu lieto ļoti bieži – „*Es wird gesungen, getanzt, gespielt, gelesen.*” Ciešamā kārta nav nekas neparasts arī latviešu valodā, to lieto, ja nav minēts darītājs, un ALAs Kultūras biroja 1963. gadā izdotajā V. Bērziņas-Baltiņas „Latviešu valodas gramatikas” 104. lappusē rakstīts, ka nav nekādas vainas teicienam: „Tiek cepts un vārīts visu dienu.”

B. R. nepatīk, ka ar lielo burtu raksta „Dziesmu svētki”, „Talantu koncerts”, „Atklāšanas koncerts”, taču tie ir sarīkojumu nosaukumi; „Zinātnes centrs” – iestādes, „Dīzais Dancis” – deju kopas nosaukums; vārdkopā „Otrais pasaules karš” pirmo vārdu raksta ar lielo burtu.

ALAs 1993. gadā izdotajā Latviešu valodas vārdnīcā ir: tautastērps, tautasdeja, tautasdziesma; bet „tautas dziesma” (divos vārdos): tautā tapusi populāra dziesma. B. R. ir pārliecināta, ka „pie ALAs vārdnīcas strādājis padomju aģents”, viņa neatzīst šos un vēl citi salikteni, pasvītrojusi vārdus gadalaiks, galvaspilsēta, gadagājums, nenieka, putukrējums, saldēdiens, paraugdemonstrējumi, koncertprogramma, pilnlaika, teātrmīlis, mācībspēks, skaitāmpantiņi; viņai nepazīstami ir vārdi: ponijs, šļaksts, zāliens, viedoklis, virtene, sagatavotība, ogrēnietes, stiprība, pokers. B. R. jautā, vai „uzņēmumdarbība” ir no krievu valodas; nebūt ne, šis vārds aizstāj svešvārdu „business”; „personisks” izlabots uz „personīgi”, lai gan starp šiem vārdiem ir starpība, tāpat kā vārdi „ekonomika” un „ekonomija” ir divi dažādi jēdzieni.

Mūsdienu latviešu valodā grūti iztikt bez svešvārdiem. B. R. brīnās par vārdiem fražains, kolekcionēt, perfekts, prognōze, fantastisks, organizēt, korekts, konkurss, auditorija, teritorija, kontrasts, rentabls, kuriōzs, komentēt, šoks, sponsorēt, kokteilis. Gandrīz visi tie ir J. Endzelīna rediģētajā Ed. Ozoliņa „Svešvārdu vārdnīcā”, kas izdota 1926. gadā.

Jebkuŗš ārsts nav doktors; dr. ir saīsinājums no „dakteris”, toties Dr. – tituls cilvēkam, kas ieguvis doktora gradu, aizstāvot disertāciju. Fotografs nav nekāds grāfs (vāciski: der Graf), šī vārda izcelsme ir no grieķu *phōs* (gaisma) un *graphein* – rakstīt.

B. R. kritizē mūsu skolotājus – kāpēc Elsa Breckoneesot pamācīta pareizi uzrakstīt pateicības vēstuli latviešu biedrībai. Elsa vēstuli rakstīja pati, nelūdza to darīt vecākiem. Viņa ir ļoti centīga, apzinīga skolniece, mēs visi priecājamies par viņas panākumiem mācībās un viņoļspēlē!

Ilmars Bastjānis savu vārdu rakstīja ar īso a, par to liecina viņa trīs grāmatas „Pašvēsture”. Anitas Mellupes rakstā par Ilmara Bastjāņa piemiņas pēcpusdienu Rīgā B. R. visur cītīgi vārdā Ilmars uz „a” biļetenā uzlikusi gaŗumzīmi.

Novēlojies sveiciens Rūdolfs Puduram jubilejā

Latviešu literārās valodas vārdnīcā ir piemērs: „uzvilkt karogu mastā”, kas B. R. šķiet nepareizi. Viņa mūsu sarīkojumā 18. novembrī nebija un nezina, ka dzirdējām vairāku goda konsulu apsveikumus, tāpēc labot uz vienskaitli nebija vajadzības.

Latviešu valodā teikuma vārdu kārtība nav īpaši noteikta, tā ir jauka mūsu valodas īpatnība, B. R. vairākos teikumos vārdu kārtību labo bez vajadzības, acīmredzot, lai tikai vairāk varētu lietot sarkanu zīmuli. Var teikt gan: „Vislabākās sekmes visiem!”, gan „Visiem vislabākās sekmes!” Arī: „labākie pavāri pasaulē ir vīrieši” un „pasaulē labākie pavāri ir vīrieši”.

B. R. nesaprot starpību starp verbiem „saka” un „sāka”; darbības vārds „sacīt” trešā personā ir: „viņš saka”; „sākt”: „viņš sāka”. „Piemināms” raksta ar īso a, jo 3. personā ir piemin; „daudzina” ar garo – 3. personā: daudzina. Tas labi izskaidrots Lalitas Muižnieces, Rasmus Sinātes un Sandras Kronītes-Sīpolas 1997. gadā Latvijas studiju centra apgāda Kalamazū izdotajā grāmatiņā „Turi pa rokai, iemet aci”.

Kritizētājas lappušu malās pierakstītās piezīmes: „vai redaktorei vajadzīgas jaunas acenes?”; „kā daļa vārdus, redaktore?” (kaut pati visur izlabojusi nepareizi); „ak Mūra, Mūra”; „ai, padlatviešu valodiņa”; „Mellupei derētu apmeklēt latviešu valodas klasi”; „kauns skolotājiem!” utt. ir ciniskas un nevietā.

B. R. nosoda „padvalodu”, bet pati lieto padomju pareizrakstību. Šķiet, viņai nav nevienas vārdnīcas, kur pārbaudīt vārdu rakstību, tāpēc nezina, ka pareizi ir „acteki”, nevis „azteki”, „apbedījums” nevis „apbēdījums”, „pretīm”, nevis „pretīm”, „Amerika”, nevis „Amērika”, „chirurgs”, nevis „ķirurgs”, „Jāņa māte”, nevis „Jāņu māte”, kā B. R. ar sarkanu labojusi. ALAS vārdnīcā ir dolars, krīze, anonīms; ne: dolārs, krīze, anonīms.

Jānis Endzelīns nekad krēslu nav saucis par „padirslī” un divriteni par „ciskudrilli”, kā B. R. apgalvo.

Rūdolfs Hofmanis atceras, ka J. Endzelīns lekciju beigās studentiem nereti atgādinājis: „Nav kauns nezināt, bet ir kauns nevēlēties zināt.” Arī: „Visu nav iespējams zināt, bet ir grāmatas, kuņās nezināmo var atrast, un tās jācenšas sameklēt.”

Visu mūžu jāmacās ne tikai ārstiem, bet arī skolotājiem, redaktoriem, ikvienam cilvēkam. B. R. acīmredzot ir pašai sava izpratne par gramatikas likumiem, vārdu rakstību, jo uzskata sevi par visiem gudrāku un pārāku. Nevēlēties zināt ir visļauņākais. Tīmeklī pie citu rakstiem piezīmes nerakstu. Pirms vairākiem gadiem reizēm ko pierakstīju, bet ar savu vārdu. Manuprāt, ja cilvēks ir pārliecināts par savu taisnību, tad viņam nav jāmaskējas. B. R. rīcība uzskatāma par necienīgu.

Astra Moora

Rūdolfs Pudurs 2011. gada janvārī Rīgā restorānā Kurbada ielā svinēja savu 85. gadu; no kreisās: mācītājs Mārtiņš Irbe un jubilārs

Rūdolfs Pudurs jau pirms gadiem pārcēlās uz Latviju, bet vēl aizvien ir DK Latviešu biedrības biedrs. Viņš atbalsta ieceri sarīkot Losandželosas latviešu saietu Rīgā. Latvijā dzīvo vairāki bijušie Losandželosas latvieši un mūsu biedrības biedri – Silvija Tūbele Kurmiņa, Daina Bīriņa, Laimonis Gāršķis, Inese Birzniece, Ģirts Budkēvics (par viņu nav nekādu ziņu), bieži Rīgā ir Ērika Kārtē, vasarās Ingrīda un Ansis Muižnieki, Zīle un Tālivaldis Dumpji. Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes agrākais mācītājs Mārtiņš Irbe kopš 2007. gada ir mācītājs Daugavgrīvas Baltajā baznīcā Vecmīlgrāvī un ar ģimeni dzīvo Vecāķos. Viņa dzīvesbiedre Gunta Irbe ir aktīva Baltās ev. lut. draudzes darbiniece. Mārtiņš un Gunta Irbes ir Evaņģēliski luteriskās alianses valdes locekļi. Pirms desmit gadiem Gunta Irbe Latvijā nodibināja kustību „Luterāņi dzīvībai”. 2012. gada 13. oktobrī LELB Virsvaldes zālē Mazā Pils ielā 4, Vecrīgā notika Starpkonfensiāla konference par dzīvības svētumu un neaizskaramību, ko vadīja G. Irbe. Konferencē piedalījās archibīskaps Jānis Vanags, priesteris Andris Marija Jerumanis, organizācijas „Luterāņi dzīvībai” vadītājs doktors Džeimss Lembs no ASV, mācītājs Donalds Ričmans no ASV, priesteris Andris Ševels, mācītājs Mārtiņš Irbe.

Valmieras Sv. Sīmaņa draudzes mācītājs ir Kārlis Rūdolfs Zikmanis, viņš ilgāku laiku dzīvoja Losandželosā. Janvārī uz Igauniju darbā pārceļas Francis Dižgalvis. Viņš bija DK LB un BAFL valdes loceklis, dziedāja vīru korī „Uzdziedāsim, brāļi!”.

Dziesmu svētku laikā, kad Rīgā būs arī „Pērkonīša” dalībnieki, varētu izdoties varens Losandželosas latviešu saiets!

Kā mēs gaidījām un sagaidījām 2013. gadu

**Vakara vadītājs,
dīdžejs Lauris Lauriņš**

**No kreisās: Ivars Mičulis, Tālis Valdis,
Edvīns Rūsis**

**Pianiste Līga Ceriņa un
Francis Dižgalvis**

Jaungada balles apmēram 130 apmeklētāju labi zina, kas tur notika. Šis rindas tātad domātas tiem, kuŗi palika mājās. Ballinieki sāka ierasties jau pulksten septiņos un tūlīt pie pašām durvīm varēja iedzert siltu vistas buljonu, piekožot gardus Tamāras Kalniņas ceptos pīrādziņus. Atnācēji kavējās pie bāra, zālē vietas pildījās pamazām, pat Ivars Mičulis aizmirsās un apsveikuma vārdus teica ar nelielu nokavēšanos. Šoreiz namā valdīja tāda pati gaisotne, kāda senos laikos Latvijas lauku mājās, kur dzīvoja un kopā svētkus svinēja trīs, četru paaudžu pārstāvji. Gandrīz jāteic – labi, ka nenotika 2x2 nometne Malibu, jo patika redzēt tik daudz jauku jauniešu un bērnu. Sievietes un meitenes ieradās, tērpušās greznās, vairāk vai mazāk dekoltētās gaŗās un īsās vakarkleitās, citas arī minisvārciņos. Zāle bija skaista izrotāta ar baloniem, papīra sniegpārslīņām un spožām lampiņām – šis ir darbs, kam jāveltī diezgan daudz darba un laika.

Tāpat kā citreiz, klavieres spēlēja un romantiskas, smeldzīgas senāku laiku dziesmas dziedāja Tālis Valdis, reizēm viņam piedroģās Ivars Mičulis un Pauls Berkolds. Dīdžejs, tērpies smokingā (trūka vienīgi „katliņa” galvā), centās visus izklaidēt – lūdza sēdētājus pie katra gada uzrakstīt pa rindai, lai iznāktu dzejolis vai apsveikums, aicināja risināt atjautības uzdevumus, puisi un meitenes uz grupas sacensībām. Diemžēl reizēm apmeklētājus grūti iekustināt. Polonēze izdevās labi, par to var pārliecināties attēlos zemāk, tajā ar lielu sajūsmu piedalījās visu vecumu balles apmeklētāji.

Saimniece Pegija Taube vienmēr ir uzdevumu augstums, jaungadam piemērotu uzskodu netrūka, arī pelēko zirņu. Ēdienu bļodas ātri tukģojās, bet neviens neēdis nepalika. Uz gaumīgi klātajiem galdiem mazos groģiņos atradās Sandras Gulbes-Puģēnas ceptās piparkūkas, kas pašas kusa mutē – nudien, labākas nez vai var izcept!

Tīklā pie griestiem piekārtos balonus, ko „atsvabināja” tieši pulksten divpadsmitos, ballinieki samīdīja bez žēlastības

Jau gadiem mākslinieks Teodors Liliensšteins veido jaunus ciparus gadaskaitlim uz skatuves. Dažiem nepatika 13, un viņi ieteica, ka vajadzējis vienu gadu pārlēkt, rakstīt 2014. Taču cipars 3 noderēs vēl ilgi – vairākās nākamajās desmitgadēs un protams, sagaidot 3000. gadu!

Saimniekotāji laikus pirms Jaunā gada sākšanās atnesa un uz katra galda novietoja šampanieti, bet dažas pudeles laikam kādu laiku atradās saldētavā, jo no tām neko nevarēja izliet, bira ārā ledus! Pagāja laiciņš, kamēr ledus izkusa, bet Jaungada iestāšanos neviens neatlika, Losandželosā tas pienāca, kad Japānā un Austrālijā jau sen sagaidīts, Ņujorkas Taimskvērā, miljonom skatītāju vērojot, kristalla bumba nokritusi.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valde visiem novēl ļoti sekmīgu 2013. gadu!

No kreisās: Andra Jaunzeme, Jānis Celms un viņa meita Aleksandra Celma

PATEICĪBA

Sirsnīgs paldies visiem, kas mani apsveica manā 92 gadu dzimūdienā ar skaistām puķēm, piezvanot vai rakstveidā – archibīskapam Elmāram Rozītim, mācītājam Dāvim Kaņepam ar ģimeni un daudziem draugiem un paziņām tuvumā un tālumā.

Paldies, Mirdza Lasmane

26. janvārī plkst. 3.00 sarīkojums

A Baltic Pagan Solstice

California Institute of the Arts zālē

Choreografs Vilnis Birnbaums,

padomdevēji Ilze Nagaine

un Inguna Galviņa

Ieeja brīva

California Institute of the Arts

24700 McBean Pkwy, Valencia, CA 91355

Informācija: berkolds@calarts.edu

Students will learn traditional songs and dances in celebration of the winter solstice, a significant cultural event in the Baltic region dating back to the Bronze Age. The project will culminate in a reenactment of the ancient practice of welcoming the 'turning of the sun'.

This reenactment will include singing, dancing, traditional foods, beverages and general pandemonium. All students welcome and needed singers, instrumentalists, dancers, actors, artists.

**BALTIC AMERICAN
FREEDOM LEAGUE**

**32ND
ANNUAL AWARDS
BANQUET**

APRIL 6, 2013

LATVIAN COMMUNITY CENTER

Intas un Richarda Vīstu (Wiest) Linvudā, Vašingtonas pavalstī, jaunie ģimenes locekļi Siri un Arlo

JOCIŅI

Skolotājs brīdina skolēnus: „Dzīvniekus nedrīkst skūpstīt! Tā var dabūt ļaunas slimības. Vai kāds var minēt piemēru?”

„Jā, es varu! Mana māte vienmēr skūpstīja mūsu kaķi,” saka Jānītis.

„Un kas notika?” „Kaķis sajuka prātā!”

Kāda sieviete stāsta draudzenei, vairāku bērnu mātei: „Kaķi ir daudz izdevīgāki nekā bērni. Viņiem nav vajadzīgi autiņi, kad viņi ir mazi, viņi ēd mazāk, viņi nemitīgi neprasa naudu, viņi nāk, kad viņus pasauc, viņi nevelk manas kleitas, nebrauc ar manu auto, viņi nepinas ar draugiem, kuņģiem ir dažādas atkarības, viņi nepīpē un nelieto alkoholu, viņiem nevajag dārgas drēbes un, visbeidzot, – kad viņiem ir bērni, tos var pārdot!”

Pacients pēc nedēļas atkal ierodas pie ārsta.

„Vai ievērojāt zāļu lietošanas noteikumus?” “ārsts jautā. „Jā, tāpēc jau esmu tik ātri izvesēlojies.”

„Kas tad tur bija rakstīts?”

„Zāļu pudelīti vienmēr turēt cieši aizvērtu!”

Māte, pārnākusi mājās no vecāku sapulces, dēlam pārmet: „Klases audzinātāja apgalvo, ka viņa nespēj tev iemācīt pat visvienkāršāko.”

„Vai tad es tev neteicu, ka viņa neprot savu darbu?”

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993 1700 Malcolm Ave. #102, Los Angeles, CA 90024 e-pasts: pegijat@inbox.lv vai: pegijakalninataube@yahoo.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;

PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.

IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS

tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: martin@shorewood.com

Iespiešanas, kopēšanas un dizaina darbi

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

e-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespiež arī mūsu biļetenu!

Dr. JURIS BUŅĶIS

labprāt atbildēs uz jautājumiem par kosmētiskām procedūrām

e-pasta adrese: bunkis@ocps.com

biroja tālruna numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas, Suite, 275

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Draudzes Ziņas

Foto: Tamāra Rūse

Tu esi dārgs un izredzēts,
Tā gaismā, kuŗa Vārds ir svēts,
Viņš katru ziedu radījis,
Bet tevi, mani pestījis.
Vai ziedētu tāds ziediņš sīks,
Ja būtu pārāk nevērtīgs?

Ivars Gaide

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065	323-255-4215
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

*Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

13. janvāris, plkst. 11:00 Epifanijas laika 2. svētdienas dievkalpojums, māc. Aivars Ozoliņš

3. februāris, plkst. 11:00 Epifanijas laika 5. svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu,
prāv. Kārlis Žols

24. februāris, plkst. 11:00 laju vadīts dievkalpojums

No 26. februāra līdz 3. martam LELBAs draudžu dienas *Parrish*, Floridā

DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Bērni	Piezīmes
11. nov.	22	\$454.00	\$20.64		Māc. A. Ozoliņš
9. dec.	30	\$520.00	\$17.33		Māc. A. Ozoliņš
16. dec.	170	\$1681.00	\$9.89	37	Adventa koncerts

LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevu par 2013. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt:
Dace Pavlovska
3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065

MŪŽĪBĀ AIZSAUKTS MŪSU DRAUDZES LOCEKLIS ANDREJS ZINBERGS

Dzimis 1929. gada 28. aprīlī Rīgā, Latvijā,
miris 2012. gada 5. decembrī, Anaheimā Kalifornijā
Tas Kungs lai pasargā tavu izešanu un ieiēšanu no šī laika mūžīgi. (Ps. 12.8)

Pārdomām

Kas tic Dēlam, tam ir mūžīgā dzīvība. (Jņ. 3:36)

Kad Vecgada vakarā pulkstenis nosit 12 un mēs cerībā uz laimīgu Jauno gadu saskandinām glāzes, mūsu praktiskajā dzīvē, mūsu apkārtnē jau nekas daudz nemainās. Un tomēr mūsu sirdis jūt, ka kaut kas ir mainījies – mēs esam spēruši soli pāri gadu sliekšnim un esam iegājuši jaunā gadā. Vecais gads ir pagājis. Tas ir aizgājis uz neatgriešanos. Ir iestājies kaut kas jauns.

Arī šajā Jāņa evaņģēlija tekstā ir runa par kādu soli, kas ieved mūs jaunā laika posmā, patiesībā jaunā ērā, kas stāv ārpus laika – mūžīgajā dzīvē. Un šis solis ir ticība Dēlam. Kas tic Dēlam, tam ir mūžīgā dzīvība. Nevis kaut kad būs, bet ir jau tagad! Ar ticību mēs pārķāpjam to sliekšni, kas šķiņ laicīgo no mūžīgā, kas šķiņ dzīvību no nāves.

Ar ticību Dēlam mēs nonākam jaunā pasaulē, kur valda jaunas attiecības, jauni noteikumi, jauna kārtība. Ticēt Dēlam nav nekas cits, kā apzināti un no sirds pieņemt šos jaunos Mūžīgās valstības noteikumus, kuŗu nav daudz. Patiesībā ir tikai viens: mīlēt Dievu, savu Kungu, no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta un mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu.

Praktiski it kā nekas nav mainījies. Mums tāpat no rīta jāceļas, jādara dienas darbi, jāpilda daudzi pienākumi, tāpat mums jāstājas ar tiem cilvēkiem, kas mums varbūt nepatīk, kas mums dara pāri, varbūt mūs aizskar... Un tomēr sirds jūt, ka kaut kas ir mainījies – mēs uz visām šīm lietām varam raudzīties no mūžības perspektīvas, sirdī ienāk tā valstība, kas nekad nebeidzas, sirdī piepilda mūžīgās dzīvības cerība, miers un prieks, bet pāri visam mīlestība, kas nāk no Dēla.

Draudzes gadagrāmata, 2006. gada izdevums;
māc. Pāvila Brūvera lasījums janvārī

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464, e-pasts:

birschultz@att.net

Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

**DRAUDZES LOCEKĻU
DZIMŠANAS DIENAS
ATCERES FEBRUĀRĪ**

7. Grants Purmalis
8. Krista Circene
11. Shannon Purmalis,
Ruta Ratermane
13. Silvija Millere, Valentīns Miška
15. Jānis Zemjānis
16. Andris Ritmanis
21. Kārlis Tolks
24. Nonita Priedīte
25. Jāna Freimane
26. Valdis Vītols

*Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!
Draudzes padome*

**Ja esam kādu izlaiduši, lūdzu ziņot
Tamārai Rūsei vai Dainai Ābelei**

**Ilga Jankovska rakstveidā pateicās draudzei
par apsveikumiem dzimumdienā.**

ZIEDOJUMI

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

Luiza Gonia \$50; Tamāra Kalniņa \$30;
Inta Kipere (Kipper) \$500; Nora Mičule \$10

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

Nora Mičule \$10

REMONTIEM

Nora Mičule \$10

MĀSU DRAUDZĒM

Nora Mičule \$10

(Šie ziedojumi saņemti līdz 2012. g. 16. decembrim.
Ziemsvētku ziedojumus publicēsīm nākamā biļetena izdevumā)

„Zvanniekiem” 2012. gadā saziēdots \$228

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru
„Zvannieku cūciņā” baznīcas priekštelpā.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Prāvesta Kārļa Žola ievadišana amatā

Ziemeļkalifornijas latviešu luterāņu draudzes baznīcā Sanfrancisko 2. decembrī LELBAs Rietumu apgabala prāvesta amatā ievadīja mācītāju Kārli Žolu. Dienvidkalifornijas draudzes locekļus pārstāvēja Daina Ābele un Tamāra Rūse. Dievkalpojumā piedalījās LELBAs pārvaldes priekšniece prāv. Lauma Zušēvica, emeritētais prāvests Dr. Fricis Kristbergs, māc. Daira Cilne, māc. Ieva Pušmucāne-Kineiko, diakone Ruta Bambane, kā arī vairāki LELBAs pārvaldes locekļi, jo nākamā dienā notika LELBAs pārvaldes sēde. Dievkalpojumā tika nolasīti solījuma vārdi, mācītājs K. Žols labprāt uzņēmas prāvesta amatu un saņēma Kārļa Kundziņa ģimenes locekļu dāvāto krustu.

Pēc dievkalpojuma saviesīgā pēcpusdienā jaunais prāvests tika apsveikts, bija daudz rakstveida un mūzikālu apsveikumu. Ziemeļkalifornijas dāmas pārsteidza ar bagātīgi un skaisti klātu mielasta galdu. Pēc pusdienām pakavējāmieš jautrā gaisotnē draudzīgo Kalifornijas kaimiņa vidū.

Tajā sestdienā lielā negaisa dēļ Sanfrancisko lidlaukā lidmašīnas varēja nolaisties tikai uz viena skrejceļa, mēs kavējāmieš, bet tomēr paspējām laikā, lietūs pārstāja, un varējām būt svinīgā brīža dalībnieces. Apsveicam prāvestu Kārli Žolu un novēlam viņam Dievpalīgu, vadot Rietumu apgabala draudzes.

Augsti slavēts lai ir Dievs mūsus Kunga Jēzus Kristus Tēvs, kas mūs svētīja visās garīgajās svētībās, kas mums Kristū ir debesīs. (Ef 1:3)

TR

Foto: Emīls Elstiņš

No kreisās: māc. Fricis Kristbergs, prāv. Laima Zušēvica, māc. Kārlis Žols, māc. Daira Cilne

LELBA Rietumu Apgabala draudzēm 2012. gada Ziemsvētku laikā

*„Celies un staro, jo nāk tava gaisma,
Kunga godība pār tevi ataususi!” Jes. 60,1*

Atkal ir Ziemsvētku laiks. Kā gribētos, lai tas būtu svētsvinīga miera pilns, pārdomu un meditāciju aptverts, lai mēs varētu cienīgi sagaidīt Jēzus piedzimšanas svētkus – Dieva nākšanas pasaulē brīnuma atspīdēšanu. Kā gribētos, lai tā būtu... No otras puses, tik daudzi mūsu sabiedrībā adventa un Ziemsvētku laiku izjūt pavisam savādāk – šķiet, ka arvien vairāk mūs nomāc dzīves īstenība: vieni ar bažām raugās nākotnē, meklē darbu, domā par savu un savu tuvāko iespējām izdzīvot, cīnās ar ikdienas rūpēm; citus savukārt vēl vairāk pārņēmusi patērētāju domāšana, un viņiem varbūt liekas, ka Ziemsvētki būs labāki, skaistāki, pilnīgāki, ja paspēs pēc iespējas vairāk nopirkt, sagādāt, savākt. Uz to visu noraugoties, nāk prātā gudrā Zālamana vārdi: „Nekā jauna nav zem saules...” Un tomēr, Ziemsvētki vienmēr nāk ar kaut kā *pilnīgi jauna* atspīdēšanu. Vai neesat to sajutuši savā dvēselē katros Ziemsvētkos? Tas ir neizskaidrojamais mirdzums un varbūt smeldzīgais gaišums, ko pauž asaras tik daudzu acīs, kad Svētvakarā dziedam „Klusa nakts, svēta nakts”... Nepazaudēsim to...! Šis gaišums un svētums arī tagad grib mūs stiprināt, svētīt, vest pie mūsu sākumiem, kur taču arī mēs dzirdējām eņģeļu balsi: „Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes cilvēkiem, pie kā viņam labs prāts.” Te arī mums atkal no jauna tiek pavērts ceļš uz to, ko varam nosaukt par Dieva valstību. Un mums to ir iespējams pieredzēt arī savā dzīvē, savās attiecībās citam ar citu, savā darbā, savās draudzēs... Neticami? Jā varbūt, bet vai te neatklājas jēga visam, kas notiek, visai mūsu dzīvei? Tāpēc Ziemsvētkus mēs katru gadu no jauna gaidām, cerot, ka kaut kas mainīsies, ies uz labu pasaulē un mūsu dzīvē.

Ziemsvētkos un Jaunā gadā atkal no jauna kaut ko apņemamies, jo dziļi sevī sajūtam un ticam – Dievs nāk manā un tavā dzīvē, ir atkal kopā ar tevi un mani. Jā, Dievs atkal no jauna nāk pie tevis un manis, piedzimst, lai mūs pārveidotu, apgaismotu un svētītu.

Šajos Ziemsvētkos paskatīsimies arī uz mūsu Baznīcu, mūsu LELBAs Rietumkrasta draudzēm un pārdomāsim, ko esam pieredzējuši šajā gadā un kas mūs gaida. Vēlos dalīties ar jums visiem savā pieredzē, gan beidzot 2012. gadu, gan sākoties Jaunajam gadam.

Vispirms pateicos LELBAs Rietumu apgabala draudžu darbiniekiem un garīdzniekiem par dāvāto uzticību man turpināt prāvesta Dāvja Kaņepa darbu. Pateicos arī prāvestam D. Kaņepam par svētīgi un sekmīgi nokalpo to laiku, vadot LELBAs Rietumu apgabalu.

Vairākās Rietumu apgabala draudzēs ir nopietnas pārmaiņas. Prāvestam D. Kaņepam beidzot kalpot Dienvidkalifornijas un Sandiego latviešu ev. lut. draudzē, šīs abas draudzes maina darbības stratēģiju.

Dienvidkalifornijas draudzē pagaidām nolemts pilna laika mācītāju neaicināt. Līdz ar to Kalifornijas pavalstī jādoma par reģionālo aprūpi. Ticu, ka gan ar aktīvu Dienvidkalifornijas draudzes vadības un draudzes locekļu līdzdalību visas grūtības izdosies pārvarēt. Darbs sekmīgi turpinās. Dievkalpojumus reizi mēnesī tagad vada adventistu mācītājs Aivars Ozoliņš. Iepriecina Sandiego draudzes aktivitāte. Denveras draudzē no 2012. gada novembra ir jauna mācītāja Helēne Godiņa, viņu ievadīja amatā 9. decembrī. Vēlu mācītājai Dieva svētību un sekmes, uzsākot kalpošanu Denveras latviešu draudzē. Draudzē neilgu laiku kalpoja arī evaņģēlists Valdis Iljuhins no Latvijas.

Šķita, ka Takomas draudze, darbam samazinoties, darbību beigs, bet pagaidām tomēr turpina darboties. Apsveicam diakoni Giju Galiņu ar izturēto pārbaudījumu ordinācijai mācītājas amatā. Vēlam viņai visu ieceru piepildīšanos.

Pateicos mācītājai dr. Dairai Cilnei par uzticīgu kalpošanu Sietlas un Vankuveras draudzē, kā arī līdzšinējam „Ceļa Biedra” un LELBAs tīmekļa vietnes redaktoram Viesturam Bambanam par viņa uzticīgo darboša-

Foto: Emīls Elstiņš

No kreisās: māc. Ieva Pušmucāne-Kineiko, prāv. Laima Zusēviča, prāv. Kārlis Žols, māc. Daira Cilne, māc. Fricis Kristbergs

nos Portlandes draudzē. Viesturam palīdz dzīvesbiedre, diakone Ruta Bambane.

Sekmīgi darbojas Ziemeļkalifornijas un Oaklandes draudze. Sirsnīgi pateicos šīm savām draudzēm un to čaklajiem darbiniekiem.

Visā drīzumā būs jāapsver Kalifornijas abu lielāko – Dienvidkalifornijas un Ziemeļkalifornijas – draudžu ciešākas sadarbības iespējas.

Kopš ievēlēšanas LELBAs Rietumu apgabala prāvesta amatā esmu ciempjies Dienvidkalifornijas, Sandiego un Portlandes draudzē. Piedalījos mācītājas Helēnes Godiņas amatā ievadīšanā Denveras draudzē 9. decembrī. Centīšos apciemot arī Sietlas, Vankuveras un Takomas draudzi. Ceru, ka 2013. gadā izdosies sarīkot mūsu apgabala garīdznieku tikšanos.

Pateicos visiem LELBAs Rietumu apgabala garīdzniekiem, dāmu komitejām un draudžu darbiniekiem par pašizliedzīgu darbošanos. Dievam par godu un cilvēkiem par svētību. Vēlu mums visiem svētīgu Ziemsvētku laiku un patiesas Dieva svētības apņemtu Jauno gadu!

Sirsnībā, prāvests Kārlis Žols

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116
Prāvests Kārlis Žols
tāl.: 925-788-1101;
e-pasts: kazols@msn.com

Dr. priekšnieks Jānis Legzdiņš
2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123
Tāl.: 858-598-5451;
e-pasts: janis@legzdins.com

2. februārī plkst. 12.00 dievkalpojums;
pēc dievkalpojuma kafijas galds
Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net
1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107
Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

KRISTUS BĒRNA ZĪMES ZIEMSVĒTKOS – PESTĪTĀJA ZĪMES 2013. gadā

Kādas zīmes pasaulē liecina, ka tuvojas Ziemsvētki? Vai svarīgi ievērot, cik maz vairs redzam Kristus piedzimšanas ainas? Angliski *Nativity*, latīņu valodā vārds *nativitas* nozīmē „piedzimšana”. Rakstot ar lielo burtu, tas attiecas tikai uz Kristus Bērna nākšanu pasaulē. Tā, protams, bija pavisam cita pasaule nekā mūsējā, Dievs deva skaidras zīmes, ka notiek svēts brīnums. Kādas zīmes tagad apliecina, ka šis svētums vēl mums tiek dāvināts? Vai tādas vispār ir svarīgas?

Kalifornijā, Santamonikā, 2012. gada 19. novembrī tiesnesis nolēma neatsaukties pilsētas kristiešu komitejas (*The Santa Monica Nativity Scenes Committee*) lūgumam atjaunot Santamonika pilsētas tradīciju izveidot Kristus piedzimšanas ainu. Grupa iesūdzēja pilsētas vadību, jo tā atcēla 60 gadu tradīciju rādīt Kristus piedzimšanas un citus reliģiskus skatus Ziemsvētku laikā. Pilsētas vadība to darīja, lai izvairītos no vēl lielākiem konfliktiem un sūdzībām. Izrādās, ka vairāku sekulāro un ateistu grupu pārstāvji bija aizrunājuši 18 no 21 izstādei paredzētajām vietām. Vienā bija skats ar virsrakstu: „Pastafarian reliģija!” Tajā bija attēlots tās reliģijas „dievs” – varenais, lidojošais *Spaghetti Monster*. Citā kioskā ateisti bija attēlojuši grieķu mītoloģijas jūras dievu Poseidonu, citā Jēzu, citā Ziemsvētku vecīti un velnu. Blakus bija apgalvojums: „37 miljoni amerikāņi pazīst mītus, kad tie tos redz. Kādus mītus redzi tu?” Kristiešu grupa bija iecietīga, neprasija atcelt citu grupu tiesības piedalīties izstādē, tā tikai gribēja šīs iespējas saglabāt arī sev. Tiesā nolēma: neviens neuzstādīs neko. Viss tika atcelts.

Mēs varētu domāt, ka varbūt tas ir mūsu laikmetam piemērots lēmums Esam lasījuši par citiem gadījumiem, kur tiesa nolēma aizliegt publiskās vietās rādīt Kristus piedzimšanas ainas vai *Nativity* skatus. Neviens negrib nonākt konfliktos, kur nu vēl tiesā. Iztiksim bez. Nevajag tādas ārējas zīmes, vai ne? Mēs taču zinām īsto Ziemsvētku nozīmi un ka dzīvojam tā Kunga žēlastības laikā un kalpojam kā dzīva Baznīca, apliecinot Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju. Un tomēr jāprasa, vai mēs kā kristieši aizvien pildam savu misiju pasaulē, kur veikalnieku un Ziemsvētku vecīšu balsis itin spilgti, spoži un skaļi aicina tikai iepirkties.

Lasīju N. T. Raita (Wright) darbu *Surprised by Hope*. Tā beigās viņš aicina Baznīcai pārdomāt vēlreiz savu misiju. Tā kā LELBAs pārvaldes decembra sēdē Sanfrancisko uzrakstītajām LELBAs misijas paziņojumu (Mission Statement), man šķiet, ka Raita vārdus der pārdomāt, plānojot 2013. gada LELBAs un mūsu draudžu darbu. Viņš 267. lappusē raksta:

„Mēs varam redzēt, ka dzīva Baznīca virzās no tā Dieva pielūgsmes, kas mums atklājas Jēzū, pretī tam, lai patiešām ienestu kaut ko radikāli citādāku mūsu reālajā pasaulē, kurā tik ļoti ir nepieciešamas pārmaiņas. Tas notiek, kad kļūst redzams, ka tieši tie cilvēki, kas tiek paēdināti pie Jēzus galda, ir arī tie, kas ir pirmie, kuŗi strādā, lai mazinātu badu un

izsalkumu pasaulē. Tas notiek, kad cilvēki atklāj, ka tie, kas lūdz, lai caur viņiem un viņos darbotos Dieva Gars, ir arī tie, kuŗiem, kā mums var šķist, nekad netrūkst enerģijas un spēka mīlēt, un kuŗiem netrūkst pacietības rūpēties par tiem, kuŗu dzīve ir ievainota un apkaunota. Tādēļ ir tikai dabiski runāt par Jēzu un iedrošināt citus Viņu pielūgt, lai arī citi atklātu, ko īsti nozīmē piederēt

pie Viņa saimes. Un tad notiek arī, ka pat cilvēki, kas neuzskata sevi par reliģiskiem, atzīst, ka tur – Baznīcā – notiek kaut kas tāds, pie kā arī viņi gribētu piedalīties” (Tulkojis māc. Kārlis Žols)

Kas ir LELBAs misija šinī laikā un telpā? Man šķiet, ka mums jābūt Baznīcai, kur kaut kas notiek! Kaut kas tāds, kas aicina citus atsaukties un uzdrīkstēties ienākt pie mums un kopā ar mums atklāt, ka Pestītājs, kas reiz piedzima Betlēēmē, vēl runā pasaulē, arī kad liekas, tā labāk gribētu Viņa un mūsu balsis aplūsināt. Tad Kristus misiju pildīsim, kad paši būsim zīmes citiem! Kad neļausim tikai komerciālismam un veikalniekiem uzrunāt tos, kas pasaulē.

Neklusēsim. Katrs savā balsī, savā veidā turpināsim Viņu apliecināt mūsu dievamos, ģimenēs, darba vietās, skolās, veikalos – pasaulē! Mēs zinām, Jēzus vēl runā ar mums, tāpēc runāsim Viņa vārdā. Stāstīsim kā Viņš dzird mūsu lūgšanas un iedvesmo mūsu uzticīgo, prieka un pateicības pilno kalpošanu; kā Viņa žēlastība pārvērs dzīves un paēdina dvēseles. Kā kāds no malas lai citādāk uzzina, kā Jēzus dziedinājis cilvēkus un attiecības, kā Viņš atjaunojis nogurušos?

Liecināsim, kā Viņš dara stipras ģimenes un pilda bērniņu sirdis ar ticības izbrīnu, pirmoreiz dzirdot Ziemsvētku vēsti, vai ar lielām acīm raugoties Kristus piedzimšanas skatā. Vai tiešām arī šīs zīmes nepalīdz pasaulei atgādināt, kas ir Ziemsvētku vēsts? Kad bērniņš prasa: kas tas ir, kādam jāpadomā, kā atbildēt.

Dievam gribu pateikties par visiem, kas bijuši un ir Kristus zīmes manā un LELBAs dzīvē. Paldies ikvienam katrā draudzē par kalpošanu, kas nesusi godu Dievam un svētību citiem te un Latvijā, tuvumā un tālumā. Paldies LELBAs un LELBĀL vadībai, arch. Elmāram Ernstam Rozītim, amata māsām un brāļiem, manai sekretārei Tijai Abulai, manai Milvoku draudzei un ģimenei par labo sadarbību, pacietību, atbalstu un pašreizējā dzīvojamā darbu. Turpināsim bieži runāt ar Debestēvu, lai netrūktu žēlastības, gudrības un spēka pildīt mūsu misiju un Kristu apliecināt Viņa dzimšanas svētkos un visā 2013. gadā.

Beidzu ar sveiciena vārdiem, kas likās kā zīme no pagātnes. Tos pirms divpadsmit gadiem saņēmu no mīļā prāvesta Viļa Vārsberga: „Lai jūsu Ziemsvētku prieks ir CERĪBA, to dāvāna – MIERS, un Kristus dzimšanas svētība – MĪLESTĪBA!”

**Lūgšanās vienota ar jums,
prāveste Lauma Zusēviča**

Enģeļus mēs dzirdējām...

Adventa koncertā 16. decembrī enģeļus mēs dzirdējām, kamēr sniegpārslīņas dejoja. Draudzes padome jau pavasarī aicināja Lolitu Ritmani vadīt 2012. gada „Adventa koncertu”. Lolita vasarā sāka komponēt dziesmas un mudināt Losandželosas dziedātājus piedalīties koncertā. Tai laikā likās savādi sākt mēģināt Ziemsvētku dziesmas, bet koristi jau septembrī ar lielu sajūsmu ieradās uz pirmo mēģinājumu.

Koncertā piedalījās daudzi instrumentālisti – trombonisti Aleksandrs Briška un Arnolds Skrimblis, mežradzniece Aija Matsone, trompētists Andris Matsons, eifoniste Adele Nagaine, flautistes Dace Svenķe-Barka un Ilze Matsone, vijolniece Ilze Kokina-Erringtone, ģitarists Pauls Džeimsons (Jameson), pianiste Brigita Ritmane-Džeimsons. Dzirdējām Andŗa Matsona aranŗejumu pūtēju orķestrim – „Ziemsvētku noskaŗa”. Dziedāja vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!” diriŗentes Lauras Rokpelnis-Miŗules vadībā, viŗa diriŗēja arī vairākas dziesmas, ko dziedāja jauktais koris. Pauls Berkolds diriŗēja gan jaukto kori, gan latvieŗu skolas kori. Viŗš ar dēlu Dāvi dziedāja dziesmu „Ziemas stāsts” ar Kārļa Skalbes vārdiem. Vairāki latvieŗu skolas bērni dziedāja sōlo un deklamēja. Krista Hadada (Haddad) deklamēja Zinaīdas Lazdas dzejoli „Ziemassvētki”, dziedāja sōlo „Ne šūpulī greznā”, Ilzei Erringtonei spēlējot vijoli, un kopā

ar Miu Trapsi un Elzu Breko dziedāja sōlo Raimonda Paula dziesmā „Circeņŗa Ziemassvētki” ar Aspazijas vārdiem. Annija Tetere un Edvīns Rūsis duetā dziedāja Raimonda Paula dziesmu „Zvani un sveces” ar Guntara Raŗa vārdiem. Mazais bērnu dārza audzēknis Kārlis Kalvāns visiem sagādāja lielu prieku, skaidri un droŗi deklamējot Viŗa Plūdoŗa dzejoli „Ziemassvētku rūķītis”. Kā vienmēr klausītājus iepriecināja sōlisti Māra Zommere, Aija Matsone, Andŗa Staŗko, Artūrs Rūsis un Edvīns Rūsis. Koncerta beigās Lolita Ritmane aicināja bijušos koristus pievienoties kopkorim, un visi kopā nodziedāja tradicionālo dziesmu „Enģeļus mēs dzirdējām”. Lolita Ritmane diriŗēja, spēlēja klavieres un dziedāja. Divas viŗas komponētās dziesmas ar Andŗa Ritmaŗa vārdiem – „Mazā eglīte” (veltīta Romānam Vanagam un Jāzepa Mediŗa Rīgas 1. mūzikas skolas bērnu korim) un „Sniega pārslīņas” bija pirmatskaŗojumi. Lolita Ritmane ziedoja daudz darba un enerŗijas, lai ŗo koncertu sagatavotu. Liels jo liels paldies Lolitai par nesavtīgo darbu. Paldies arī visiem koristiem, bērniem un mūziŗiem. Koncerts izdevās lieliski! Citēŗu Andŗa Ritmaŗa vārdus Lolitas komponētajā dziesmā „Ziemassvētku lūŗŗana”: „Ziemassvētku lūŗŗanā visiem novēlam: sirdīs lai mīlestība nesam mēs, labestība tad reiz uzvarēs.”

TR

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura